

Prelegerile Pentru Luna Familiei

Mai 2023

**CÂT DESPRE MINE,
EU ȘI CASA MEA VOM SLUJI**

Domnului

Cuprins

Este Căsătoria Un Contract Pe Viață?

Fratele Bright Dickson Fue
Tanzania

19 mai - Vineri 05

Abandonul Familiei

Fratele Oscar Archila
El Salvador

20 mai - Sâmbătă 13

Copiii Mei, Responsabilitatea Mea

Fratele Douglas Francis
Srilanka

21 mai - Duminică 20

Salvarea Copiilor Noștri

Fratele Pablo Hunger
USA

24 mai - Miercuri 29

Educarea Tinerilor Responsabili

Sora Tatiana Sánchez
Anglia

26 mai - Vineri 37

Îngrijirea Turmei Păstorului

Copiii Săi

Fratele Idel Suárez Moleiro
USA

27 mai - Sâmbătă 47

Cât Despre Mine, Eu Și Casa Mea Vom Sluji Domnului

Fratele Adalicio Fontes
Portugalia

28 mai - Duminică 58

Traducere, revizuire, editare și design

Departamentul de Familie al
Asociației Generale

Societatea Misionară Internațională a
Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea
Mișcarea de Reformațiune

625 West Avenue Cedartown,
GA 30125 SUA

Teléfono (+1) 770-748 0077

Fax (+1) 770-748 0095

family@sda1844.org

info@sda1844.org

www.sda1844.org

Credit Imagini: Freepik.es

Paginile: 7, 15, 22, 31, 39, 49 si 60

Familias con Jesús

Familias con Jesús

[sda1844.org/donate/family](https://www.sda1844.org/donate/family)

INTRODUCERE

Prezentul și viitorul familiilor noastre depind în mare măsură de deciziile pe care le luăm. Cu toții tânjim după o familie de succes. Să luăm în considerare înțelepciunea pe care Dumnezeu a dat-o lui Iosua, Abigail și Rahab pentru a face cea mai bună alegere care a fost o mare binecuvântare în casele lor. Să o imităm pe Abigail care a știut să acționeze înțelept și creștinește, care a evitat moartea soțului și a familiei sale; și să o imităm pe Rahab care, fiind o femeie păgână, a decis să fie de partea lui Dumnezeu.

Una dintre cele mai importante decizii luate în viață este alegerea unui partener; dacă îți faci timp să cumperi ceva material, cu atât mai mult va fi necesar să petreci timp în rugăciune, reflecție și meditație, astfel încât voia lui Dumnezeu să se împlinească în viața ta.

Când Iosua a spus: "Eu și casa mea vom sluji Domnului", el a fost clar cu privire la scopul familiei sale, chiar știind problemele cu care se va confrunta din cauza acestei hotărâri. Fiecare determinare include riscuri, dar aceste riscuri nu ar trebui să împiedice sau să insufle frică în noi să ne atingem obiectivele pe care le-am pus în mâinile lui Dumnezeu.

Tinerii creștini care doresc să formeze un cuplu, care doresc să înceapă o căsnicie și astfel să formeze o familie, riscă să eșueze dacă nu au o țintă clară, dacă nu sunt conștienți de responsabilitatea și angajamentul pe care și-l vor asuma. Mulți tineri sunt conduși de emoții și sentimente; neavând vreun scop, căzând în abisuri teribile, pierzându-și ținta vieții, chiar abandonându-și credința. E nevoie de tineri care să ia decizii cu înțelepciune și înțelegere, deoarece căsătoria este un angajament până la moarte, nu este un joc sau un experiment sau ceva aleatoriu; este important ca tânărul să știe în cine a crezut să formeze o familie puternică și de succes.

Invităm tinerii și adulții să-și analizeze conștiința în profunzimea ei și să-și pună întrebări care să ajute la stabilirea unei căsătorii aprobate de cer și care să-i conducă la asumarea unui angajament cu Dumnezeu și cu Biserica.

Departamentul pentru familie al Conferinței Generale a pregătit o serie de prelegeri pentru această lună mai 2023, care vor fi citite în toate bisericile și grupurile din întreaga lume. Scopul acestor prelegeri este să servească ca un instrument pentru fiecare cititor astfel încât să poată construi familii care mărturisesc și glorifică pe Dumnezeu.

CUVÂNT DE MULȚUMIRE

Îți mulțumesc lui Dumnezeu că ne-a ajutat și însoțit până astăzi.

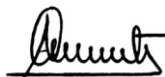
Mulțumesc în mod special traducătorilor, corectorilor, editorilor, designerilor și tipografilor; datorită eforturilor și lucrării lor excelente este posibil ca aceste Prelegeri de familie să fie disponibile în multe țări și locuri.

Dumnezeu să le dea multe binecuvântări.

Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi', zice Domnul, 'gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. (Ieremia 29:11)

De asemenea, mulțumesc echipei de femei care m-a însoțit în această perioadă, le mulțumesc pentru ajutorul, munca și dedicarea lor. *Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos. (Filipeni 4:19)*

Responsabilul Departamentului de Familie al Conferinței Generale

Pr. Adalicio Fontes de Souza

1

19 Mai

Vineri

Este Căsătoria Un Contract Pe Viață?

Fratele Bright Dickson Fue
Tanzania

La fel ca toate celelalte daruri ale lui Dumnezeu încredințate omului în beneficiul rasei umane, instituția căsătoriei a fost pervertită de păcat.

Divorțul și recăsătoria, precum și alte anomalii, au fost răspândite pe scară largă și diferite practici acceptate în mod obișnuit în rândul națiunilor înainte de zilele lui Moise. Patriarhii, fiind oameni ai lui Dumnezeu, erau totuși supuși influenței mediului lor. Familiaritatea cu obiceiurile populare le-au orbit ochii și nu au fost întotdeauna capabili să vadă păcatul în lumina pe care o vede Dumnezeu. Avraam și Iacov erau poligami, nu pentru că voiau să-L sfideze pe Dumnezeu și să se

răzvrătească împotriva legii Sale, ci pentru că mintea lor fusese afectată de condițiile morale care îi înconjurau și nu puteau vedea nimic greșit în anumite obiceiuri sociale, cum ar fi poligamia.

Când copiii lui Israel au părăsit Egiptul, au dus cu ei mentalitatea egipteană. Divorțul și poligamia erau permise între ei, deși aceste practici erau complet străine de planul original al lui Dumnezeu. Moise i-a menționat în codul său civil, care cel puțin în acest sens, a fost influențat de obiceiul popular. Dumnezeu nu l-a împiedicat pe Moise să dea o astfel de lege, deoarece evreii, oameni încă sub influența

obiceiurilor regionale, nu erau pregătiți să facă pași mari spre voința perfectă a Celui care conduce universul.

Dar, scopul Evangheliei este "fiecare instituție divină trebuie să fie restaurată." (*Profeți și Regi* 678.2). Din partea lui Hristos nu se putea aștepta să aprobe aceste imperfecțiuni din legislația lui Moise. Ideea originară a instituției căsătoriei trebuie restabilită – puritatea și frumusețea ei originară trebuie recuperate – prin Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.

În zilele lui Hristos, printre evrei erau două școli de filozofie și practică. Una era condusă de Shammai, care accepta divorțul doar pe motiv de adulter, în timp ce cealaltă era sub îndrumarea lui Hillel, care condamna divorțul sub orice pretext pe care soțul l-ar putea avea. Fariseii erau adesea implicați în controversa dintre aceste două școli, iar acum au decis să-l ispitească pe Isus atrăgându-l în conflict.

„Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?” au întrebat ei.

Drept răspuns, El le-a zis:

„Oare n-ați citit că Ziditorul de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: 'De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi

de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup'? ... Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

Fariseii s-au opus:

„Pentru ce dar”, l-au zis ei, „a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de despărțire și s-o lase?”

"Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele, dar de la început n-a fost așa.”(Citiți Matei 19:3-8).

Isus a arătat clar că declarația de divorț menționată în legislația lui Moise (Deuteronom 24:1-5) nu a fost o poruncă sau voia perfectă a lui Dumnezeu, ci doar pe baza consimțământului; din cauza împietririi inimilor lor, care au fost influențate de obiceiurile sociale. Isus a făcut apel la Geneza 2:24 împotriva Deuteronomului 24:1-5, arătând că, în planul mântuirii, voința perfectă a lui Dumnezeu trebuie să triumfe asupra împietririi inimii omului și a oricărui consimțământ obținut în urma acesteia. Religia creștină, punând în funcțiune instituția căsătoriei conform planului inițial al lui Dumnezeu, a făcut mai mult spre decență, dreptate, pace, fericire și civilizație decât orice altă putere din lume.

„Instituția căsătoriei păstrează lumea morală în ființă și o asigură

de o dizolvare prematură. Fără ea, afecțiunea naturală și amabilitatea nu ar exista, educația obișnuită ar dispărea, industria și economia ar fi necunoscute, iar omul ar fi lăsat în seama existenței precare a sălbăticiiei. Dar în favoarea acestei instituții, învățătura și rafinamentul dau greș, guvernele se scufundă în anarhie, iar religia, vânată de pe pământ, se va grăbi înapoi în cerurile ei natale." (Simmons, C., 2020, 326).

„Cum Citești?”

Dacă vrem să avem o imagine clară în fața ochilor cu privire la divorț și recăsătorie, trebuie să punem împreună tot ceea ce a fost scris pe această temă și să luăm în considerare timpul, locul și circumstanțele speciale. Când Isus s-a confruntat cu întrebarea cărturarului, El nu a spus doar: „ce este scris?” ci, de asemenea, „cum citești?” (Luca 10:26). Este periculos să citim Biblia cu idei preconcepute, deoarece, în consecință, putem să citim concluzia noastră eronată într-un „așa spune Domnul”, făcând Sfintele Scripturi să spună ceea ce nu spun. Luați în considerare acest exemplu: este scris că Avraam, care a fost poligam (Geneza 25:6), este *tatăl nostru în credință* (Romani 4:12; Galateni 3:7). Și unii

citesc aceste versete cu ochi carnali, proclamând că poligamia este în regulă. Am putea fi, de asemenea, tentați să citim unele versete biblice (Matei 5:32; 19:9) și unele dintre scrisorile lui E. G. White într-un mod similar. Destul de ciudat, unii oameni par să aibă impresia că opinia personală a sorei White ar trebui adoptată ca regulă doctrinară pentru biserică în ceea ce privește divorțul și recăsătorie.

Pentru a rămâne în siguranță în această chestiune, să aruncăm o privire sinceră la câteva scripturi în efortul de a obține răspunsuri la câteva întrebări de bază.

Înapoi la Geneza

Dacă un bărbat divorțează de soția sa fără un motiv întemeiat și se căsătorește cu o altă femeie, este evident că el, prin aceasta, comite adulter. Ceea ce nu este clar pentru unii oameni este dacă fosta sa soție, partea nevinovată, este acum liberă să se recăsătorească. Ar trebui ca această clauză de excepție găsită în Matei 5:32 și 19:9, împreună cu sfatul sorei White cu privire la o a doua căsătorie, să fie luată ca dovadă finală pentru o doctrină și o regulă în numele divorțului și recăsătoriei? Unii sunt gata să spună: *Da*. Cu toate acestea, suntem diferiți și, aici, expunem

motivele pentru care gândim altfel.

Când Isus s-a confruntat cu problema divorțului și a recăsătoriei, El nu a introdus o inovație. El a atras pur și simplu atenția ascultătorilor Săi la zilele din vechime, asupra instituției căsătoriei, așa cum a fost dată inițial de Dumnezeu și cum a fost protejată de legea lui Dumnezeu și le-a arătat clar că acea concesiune a lui Moise nu era în armonie cu ideea lui Dumnezeu. Aplicând în sensul său curat, când tot ceea ce făcuse Dumnezeu era foarte bun (Geneza 1:31), instituția căsătoriei trebuia considerată indisolubilă. (Citiți Matei 19:3-12).

Isus a spus: „Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege. (De aceea,) Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevastă preacurvește și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei preacurvește.” (Luca 16:17-18)”.
Aici avem cazul unei femei nevinovate care este divorțată de un bărbat care a alungat-o, care nu intenționează să rămână necăsătorit și cast, ci să se atașeze legal de o altă femeie. Și conform versetului, el a făcut deja acest pas. Înapoi la prima noastră întrebare: fosta lui soție, partea nevinovată, care a primit un act de

divorț de la soțul ei adulter, este ea liberă acum să se recăsătorească? Nu! Isus a spus în Luca 16:18, că dacă ea urmează exemplul fostului ei soț, ea devine vinovată de același păcat în care s-a implicat și el. Rezultat: două cazuri de adulter care implică patru persoane. Cu privire la această întrebare de bază, există o armonie perfectă între Evangheliile (Matei 5:32; 19:9; Marcu 10:12; Luca 16:18) și scrierile lui Pavel (Romani 7:1-3; 1 Corinteni 7:10,11,39): o doamnă divorțată nu are dreptul să se recăsătorească atâta timp cât soțul ei trăiește. Și credem că aceeași regulă trebuie să fie valabilă și pentru un bărbat divorțat.

Armonia dintre Hristos și Pavel

Pavel cunoștea bine adevărul așa cum a fost predicat de Hristos (1 Corinteni 11:23, prima parte), există o armonie perfectă între ei în modul în care au tratat instituția căsătoriei.

1) Isus a învățat că o soție nu trebuie să-și părăsească soțul și un soț nu trebuie să-și părăsească soția (Marcu 10:2-12). Pavel a învățat: „nevasta să nu se despartă de bărbat. ... Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta.” (1 Corinteni 7:10,11).

2) Dacă clauza de excepție

aparține originalului, Isus s-a referit la problema curviei așa cum apărea adesea în societatea evreiască. (Matei 5:32; 19:9). Suspiciunea lor față de Iosif cu privire la soția sa logodită este un bun exemplu al acestui efect. (Matei 1:18-20). Pavel s-a ocupat de societate. El a învățat că unirea conjugală bazată pe curvie trebuie dizolvată (1 Corinteni 6:15-18; 7:2).

3) Isus a învățat că o soție dată la o parte de soțul ei adulter nu are permisiunea să devină soția unui alt bărbat (Matei 19:9; Luca 16:18). Pavel a învățat că o soție, deși dată la o parte de soțul ei, este încă „legată de lege atâta timp cât trăiește soțul ei.” (1 Corinteni 7:10-15,39; Romani 7:1-3).

O căsnicie fericită sau nefericită?

„Dacă cei care au în vedere căsătoria nu vor să aibă remușcări după căsătorie, atunci ar trebui să facă acum din aceasta un subiect serios de cugetare. Acest pas, făcut în mod neînțelept, constituie unul dintre mijloacele cele mai sigure, care pot ruina utilitatea unui tânăr și a unei tinere. Viața devine o povară, un blestem. Nimeni nu poate ruina mai mult fericirea și rodnicia unei femei și să-i facă viața o povară chinuitoare ca propriul ei soț; și

nimeni nu poate distruge nici măcar în proporție de a suta parte speranțele și aspirațiile unui bărbat, nu-i poate paraliza energiile și ruina influența și planurile de viitor, ca propria sa soție. Ceasul căsătoriei este cel care determină în dreptul multor bărbați și femei succesul sau eșecul în această viață și speranțele lor în ce privește viața viitoare.” (*Căminul Adventist*, 43.1).

„Aș vrea să-i pot face pe tineri să vadă și să simtă pericolul, în special acela de a avea căsătorii nefericite.” (*Căminul Adventist*, 43.2).

Căsătoria este ceva care vă va influența și vă va afecta viața atât în această lume, cât și în lumea viitoare. Un creștin sincer nu-și va dezvolta planurile în această direcție fără să știe că Dumnezeu aprobă cursul său. El nu va dori să aleagă pentru sine, ci va lăsa ca Dumnezeu să aleagă pentru el. Nu trebuie să ne mulțumim pe noi înșine, pentru că Hristos nu și-a plăcut Lui Însuși. Aceasta nu înseamnă că cineva trebuie să se căsătorească cu cineva pe care nu-l iubește. Aceasta ar fi un păcat.

Grăbește-te încet

„Doar puțini sunt aceia care au vederi corecte cu privire la

căsătorie. Mulți cred că aceasta înseamnă dobândirea fericirii absolute; însă, dacă ar cunoaște cel puțin un sfert din durerile celor legați prin votul căsătoriei — cu lanțuri pe care ei nu pot și nu îndrăznesc să le rupă, nu ar fi surprinși că scriu aceste lucruri. Căsătoria este, în majoritatea cazurilor, un jug exasperant. Sunt unii care sunt legați, dar nu se potrivesc. Cărțile cerurilor sunt împovărate de suferințele, ticăloșiile și abuzurile care se ascund sub mantia căsătoriei. Iată de ce aș dori să-i avertizez pe tinerii care se află la vârsta căsătoriei să se grăbească încet în alegerea tovarășului de viață. Cărarea vieții de căsătorie poate părea frumoasă și plină de fericire; însă de ce să fiți și voi dezamăgiți așa cum au fost alte mii de persoane până acum?” (*Căminul Adventist*, 44.1).

Cei care se gândesc la căsătorie ar trebui să ia în considerare care va fi caracterul și influența căminului pe care îl întemeiază. Pe măsură ce devin părinți, li se încredințează o încredere sacră. De ei depinde într-o mare măsură bunăstarea copiilor lor în această lume și fericirea lor în lumea viitoare. În mare măsură, ele determină atât exemplul fizic, cât și moral pe care îl primesc cei mici.

Factori vitali în alegere

„Tinerii creștini trebuie să aibă grijă în formarea prietenilor și alegerea tovarășilor. Băgați de seamă ca nu cumva ceea ce acum credeți că este aur curat să nu fie metal obișnuit. Tovărășiile cu lumea tind să așeze obstacole în calea slujirii voastre pentru Dumnezeu și multe suflete sunt ruinate prin legături nefericite, de afaceri sau matrimoniale, cu cei care nu pot fi înălțați și înnobiți niciodată.” (*Căminul Adventist*, 44.3).

„Cântăriți fiecare sentiment și urmăriți evoluția fiecărei trăsături de caracter a celui de care doriți să vă legați destinul vieții. Pasul pe care ești pe cale să-l faci este unul dintre cei mai importanți din viața ta și nu trebuie făcut cu grabă. Deși poți iubi, nu iubi orbește.” (*Căminul Adventist*, 45.1).

„Cercetează cu grijă să vezi dacă viața ta de căsătorie va fi fericită sau lipsită de armonie și jalnică. Pune-ți aceste întrebări: Această unire mă va conduce spre ceruri? Mă va face să-L iubesc mai mult pe Dumnezeu? Voi fi util în această viață? Dacă ai răspunsuri promițătoare la aceste reflecții, atunci, în temere de Dumnezeu, pășește înainte.” (*Căminul Adventist*, 45.2).

Cei mai mulți bărbați și femei au intrat în relația de căsătorie ca și

cum singura întrebare era să stabilească dacă se iubesc unul pe altul. Dar ei ar trebui să înțeleagă că în relația de căsătorie asupra lor atârână o responsabilitate mai mare decât aceasta. Ei ar trebui să ia în considerare dacă descendenții lor vor avea sănătate fizică și putere mentală și morală.

Rugăciunea și studiul biblic sunt necesare pentru a lua decizia corectă:

„Fiind instituită de Dumnezeu, căsătoria este o rânduială sfântă și nu trebuie privită într-un spirit egoist. Aceia care au în vedere acest pas ar trebui să mediteze în mod solemn și cu rugăciune la importanța acesteia și să caute sfatul divin pentru a ști dacă merg pe o cale în armonie cu voia lui Dumnezeu. Sfaturile din Cuvântul lui Dumnezeu în această privință trebuie avute în vedere cu multă atenție. Cerul privește cu plăcere asupra acelei căsătorii încheiate pe baza dorinței sincere de a se conforma sfaturilor date în Scriptură. Dacă este vreun subiect ce trebuie chibzuit cu calm și judecat fără pasiune, atunci acela este subiectul căsătoriei. Dacă este nevoie vreodată de Biblie, ca sfătuitor, atunci acel moment este înainte de a face pasul prin care două persoane se leagă pentru toată viața. Totuși,

părerea predominantă este aceea că, în această problemă, sentimentele trebuie luate în seamă și, în mult prea multe cazuri, sentimentalismul bolnăvicios preia cârma și conduce spre ruină. Este punctul în care tinerii dovedesc inteligență în cea mai mică măsură; este subiectul asupra căruia ei refuză să gândească. Căsătoria pare să aibă o putere de vrajă asupra lor. Ei nu se supun lui Dumnezeu. Simțurile lor sunt ferecate, iar ei acționează în secret, ca și când cineva s-ar amesteca în planurile lor.” (*Sfaturi pentru Biserică*, 115.3).

„Cu atât mai multă precauție ar trebui dovedită atunci când se pășește în relația de căsătorie — o relație care afectează generațiile viitoare și viața viitoare. În loc de aceasta, subiectul este tratat în glumă, cu ușurință, din impuls și pasiune, orbire și lipsa acordării unei considerații atente și calme. Singura explicație pentru acest lucru este că lui Satana îi place să vadă suferință și ruină în lume și el țese această plasă pentru a încurca sufletele în ea. El se bucură să vadă aceste persoane nechibzuite, pierzând bucuria în această lume și căminul din cea viitoare.” (*Sfaturi pentru Biserică*, 116.2).

„Domnul Hristos nu a venit pentru

a distruge această instituție, ci s-o readucă la sfințenia și noblețea sa originală. El a venit să restaureze chipul moral al lui Dumnezeu în om și această lucrare a început-o punându-și aprobarea asupra căsătoriei.” (*Sfaturi pentru Biserică*, 125.2).

„Căsătoria este sfântă în acest veac degradat. Însă, sub mantia ei, se ascunde atâta răutate și ticăloșie, încât nu pot fi descrise. În cadrul căsătoriei, se fac multe abuzuri; s-a ajuns până la crimă, aceasta făcând din ea un semn al timpului sfârșitului, așa cum a fost înainte de potop. Când natura și

cerințele sfinte ale căsătoriei sunt înțelese, ea este aprobată de cer, iar urmarea va fi fericirea pentru ambele părți, lui Dumnezeu aducându-l-se slavă.” (*Sfaturi pentru Biserică*, 133.5).

Să căutăm și să ne ținem de sfaturile Domnului pentru că nu există alt refugiu decât El. Cuvintele Lui rămân la fel de statornice ca întotdeauna. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Amin.

Abandonul Familiei

Fratele Oscar Archila
El Salvador

„Și Dumnezeu a spus: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el." Atunci, Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi 'femeie', pentru că a fost luată din om.” De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.”(Geneza 2:18, 21-24).
Și Dumnezeu a spus: "Nu este

bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.” Când Dumnezeu l-a creat pe om, El l-a făcut o ființă sociabilă prin natură. Dumnezeu nu l-a creat pe om pentru a trăi izolat sau singur. Prin urmare, este o necesitate să trăim în comunitate și să ne grupăm pentru propriul beneficiu. Fiind în parteneriat, omul poate supraviețui protejat de pericolele și problemele cauzate de alții. Familia care își caută Dumnezeu și trăiește aproape și în armonie cu El, este o familie fericită și consecventă. Dar de ce această relație divină de conviețuire familială este divizată? În zilele noastre, există multe familii care au fost

2

20 Mai
Sâmbătă

divizate de abandonul unuia dintre soți sau de copiii care își abandonează părinții. De ce? Acesta este rezultatul păcatului care a împietrit inima și sentimentele bărbaților și femeilor.

O crimă înaintea lui Dumnezeu și a lumii

Dicționarul juridic al Academiei Regale Spaniole definește: "o infracțiune (crimă) abandonul comis de oricine nu își îndeplinește îndatoririle legale de asistență inerente autorității părintești, tutelei sau asistenței maternale sau de a oferi asistența necesară stabilită legal pentru sprijinul descendenților, ascendenților sau soțului care este în nevoie".

Dușmanul familiilor este Satana și trebuie să fim în gardă împotriva atacurilor sale sigure. Din nefericire, el atacă familiile în general, pentru că știe că, dacă rupe această uniune, va câștiga victoria.

Atacul lui Satana în cămin

„Eforturile noastre de a rezista atacurilor Satanei trebuie să fie serioase și perseverente. El își folosește puterea și priceperea în încercarea de a ne îndepărta de calea cea bună. El veghează la

ieșirea și la intrarea noastră, ca să găsească ocazie să ne rănească sau să ne distrugă. El lucrează cu cel mai mare succes în întuneric, răbindu-i pe cei care nu cunosc metodele sale. El nu ar putea obține avantaje dacă metoda sa de atac ar fi înțeleasă. Instrumentele pe care le folosește pentru a-și îndeplini scopurile și pentru a transmite săgețile sale de foc sunt adesea membrii propriilor noastre familii." (1TT, 106.3).

„În loc să ne rugăm lui Dumnezeu pentru putere de a ne împotrivi Satanei, îngăduim ca fericirea noastră să fie afectată încercând să ne susținem ceea ce numim "drepturile noastre"." Astfel îi permitem Satanei un dublu avantaj. Noi ne arătăm sentimentele noastre vătămate, iar Satana ne folosește ca agenți ai săi pentru a răni și a tulbura pe cei care nu intenționau să ne rănească. Cerințele soțului pot părea uneori nerezonabile pentru soție, când, dacă ea ar privi cu calm, cu sinceritate a doua față a problemei, într-o lumină cât mai favorabilă pentru el, ar vedea că a ceda în felul ei și a se supune judecății sale, chiar dacă aceasta ar intra în conflict cu sentimentele ei, i-ar salva pe amândoi de nefericire și le-ar da o mare victorie asupra ispitelor Satanei." (1TT, 106.4)

„Am văzut că dușmanul se va lupta fie cu utilitatea, fie cu viața celor evlavioși și va încerca să le distrugă pacea atâta timp cât trăiesc în această lume. Dar puterea lui este limitată. El poate încălzi cuptorul, dar Isus și îngerii îl vor veghea pe creștinul încrezător, pentru ca nimic să nu poată fi consumat decât zgura. Focul aprins de Satana nu poate avea puterea de a distruge sau de a răni adevăratul metal. Este important să închizi orice ușă posibilă, împotriva intrării Satanei. Este privilegiul fiecărei familii să trăiască astfel încât Satana să nu poată profita de nimic din ceea ce ar putea spune sau face, pentru a ne dărâma unii pe alții. Fiecare membru al familiei ar trebui să țină cont de faptul că toți au tot ce pot face pentru a rezista vrăjmașului nostru viclean și, cu rugăciuni stăruitoare și credință neclintită, fiecare trebuie să se bazeze pe meritele sângelui lui Hristos și să-și revendice puterea mântuitoare.” (1TT, 107.1)

Abandonul Fizic

Multe familii au suferit abandonul unuia dintre soți, rupând legătura acestei unități sfinte; la fel, există părinți nemiloși care și-au abandonat copiii și copii care și-au abandonat părinții. Această

separare rănește și slăbește familiile și, în consecință, societatea.

Câți părinți au afectat sensibilitatea copiilor lor mici și chiar au ajuns la agresiune fizică, în urmărirea unei cariere. Ce rău mare le-au făcut copiilor lor lăsându-i neprotejați, fără educație, fără mâncare sau îmbrăcăminte și fără grija lor iubitoare!

Cu toate acestea, Dumnezeu este un tată iubitor care îi iubește pe toți cei care suferă orice indignare cauzată de un membru al familiei, dar promisiunea Tatălui nostru Ceresc este: "Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește." (Psalmul 27:10).

Abandonul familial din cauza muncii

Aș dori să abordez un alt aspect important. Munca, deși este o binecuvântare, este, de asemenea, într-o mare măsură, o cauză a abandonului familiei. Mulți copii nu își văd părinții în timpul zilei; părinții pleacă devreme la serviciu când copiii lor încă dorm și se întorc acasă când dorm deja. Astfel, copiii suferă de singurătatea nemiloasă și lipsa iubirii părintești. La fel, soția este afectată; este închisă și lăsată singură cu responsabilitatea de

a-și educa copiii. Aceasta este o crimă, așa cum am citit la început. Un alt scenariu de abandon datorat muncii se întâmplă atunci când părintele părăsește casa, țara sau locul de origine, pentru a "căuta" un viitor mai bun pentru familie, lăsându-i astfel în singurătate și abandonându-i fizic, emoțional și spiritual. Unii părinți nu se mai întorc niciodată din călătoria lor care a devenit incertă, lăsând copiii și soția în abandon permanent. Drept urmare, în zilele noastre, avem multe familii destrămate care au nevoie de sprijin.

Această situație i-a afectat chiar și pe creștini. Numeroși slujitori și lucrători biblici trebuie să lucreze în locuri îndepărtate de casă, locuri care sunt la una, două sau mai multe zile distanță. Acest lucru a cauzat dificultăți tuturor membrilor familiei. Dumnezeu nu vrea să ne abandonăm familiile. Lucrătorul îi poate câștiga pe alții, dar îi poate pierde pe ai săi. Să ne amintim că, în cele din urmă, va exista o întrebare importantă la care va trebui să răspundem: "Unde este turma care-ți fusese dată, turma de care erai așa de mândru?" (Ieremia 13:20).

Abandonul emoțional

Dumnezeu a creat omul ca o ființă complexă și integrală. Zona

noastră emoțională include stări interne personale, motivații, dorințe, nevoi, emoții și sentimente. Prin urmare, ființele umane nu pot trăi fără stimuli, am fost creați pentru a fi motivați și întăriți pentru a supraviețui în comunitate. Cu toate acestea, mulți copii, soți și soții și părinți au fost retrogradați la izolare și neglijare emoțională. Nu există cuvinte de laudă, nici "Te iubesc" sau "ești important/ă în viața mea." Astfel, soții și / sau copiii se simt nedoriți, lăsați pe dinafară, nesiguri sau respinși. Chiar dacă părinții sunt prezenți fizic, ei rămân absenți emoțional sau deconectați.

Scriitoarea americană Ellen G. White, a exprimat următoarele: "Toți cei care pretind că sunt urmașii lui Hristos ar trebui să-și țină sub control propriului spirit, nepermițându-și să vorbească cu nervi sau nerăbdare. Soțul și tatăl ar trebui să verifice acel cuvânt nerăbdător pe care urmează să-l rostească. Ei ar trebui să studieze efectul cuvintelor sale, ca nu cumva să lase tristețe și o nenorocire."(1TT, 103.2).

„Infirmitățile și bolile afectează în special femeile. Fericirea familiei depinde mult de soție și de mamă. Dacă este slabă și nervoasă și suferă să fie suprasolicitată de muncă, mintea devine deprimată,

pentru că simpatizează cu oboseala corpului; și apoi se confruntă prea des cu rezerva rece a soțului." (1TT, 103.3).

Soțul grijuliu

"Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul." (Iacov 3: 2).

„Soțul ar trebui să manifeste un mare interes pentru familia sa. Mai ales ar trebui să fie foarte tandru cu sentimentele unei soții slăbite. El poate închide ușa împotriva multor boli. Cuvintele amabile, vesele și încurajatoare se vor dovedi mai eficiente decât cele mai vindecătoare medicamente. Acestea vor aduce curaj în inima celor deznădăjduiți și descurajați, iar fericirea și soarele aduse în familie prin fapte bune și cuvinte încurajatoare vor răsplăti efortul de zece ori." (1TT, 104.2)

„Soțul ar trebui să-și amintească că o mare parte din povara instruirii copiilor săi revine mamei, că ea are mult de-a face cu modelarea minților lor." (1TT, 104.3).

O ilustrație despre divorț

Evangelistul internațional Gerhard Hunger, în cartea sa *Voi, Care Sunteți Oameni*, descrie următoarea ilustrație care ne

arată realitatea divorțului din inima unui copil:

„Tată, de ce spui că pleci de acasă? Nu mă iubești? Și dacă pleci, unde te vei duce? Ce se va întâmpla cu mine? Știu că vrei să pleci pentru că te cerți mereu cu mama. Oh, oh! Ce durere am în piept! De ce? Poate pentru că voi fi lăsat singur. Te iubesc, tati. Nu pleca, nu mă părăsi. Când sunt singur în camera mea noaptea, plâng și plâng, gândindu-mă că atunci când mă trezesc tu nu vei fi acasă. Ce frumos este să fii alături de mama când mergem la plimbare sau când îmi fac temele la școală! Tati, nu pleca, nu mă părăsi! Mă voi purta frumos. Nu te certa cu mami. Este atât de minunat să fim împreună acasă...! Și vocea copilului, sufocată de lacrimi, s-a oprit în timp ce își îmbrățișa strâns tatăl.”

Aceasta este o realitate foarte comună în societatea noastră. Câți copii suferă din cauza separării, din cauza divorțului! Să ne rugăm Domnului ca, având ajutorul Său, acesta să nu fie niciodată cazul nostru sau al copiilor noștri.

Abandonarea părinților de către copii

"Nu mă lepăda la vremea bătrâneții; când mi se duc puterile, nu mă părăsi!" (Psalmul 71:9). Aceasta este rugăciunea regelui David către Tatăl Său Dumnezeu și

Dumnezeu nu l-a părăsit niciodată. În cele mai grele încercări și chiar și atunci când familia lui l-a abandonat, Dumnezeu i-a fost întotdeauna credincios.

În capitolul 59 din cartea lui Ellen G. White *Căminul Adventist*, se abordează situația abandonului părinților în vârstă:

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” — Obligația copiilor de a-și cinsti părinții se întinde pe toată durata vieții. Dacă părinții sunt slăbiți și bătrâni, atenția pe care trebuie să le-o acorde copiii trebuie să fie proporțională cu nevoile tatălui și ale mamei. Cu demnitate și hotărâre, copiii trebuie să acționeze în această privință, chiar dacă este nevoie de tăgăduire de sine, astfel ca orice gând de neliniște sau tulburare să fie îndepărtat din mintea părinților...” (AH, 360.1).

„Copiii trebuie educați să-și iubească și să poarte de grijă cu duioșie tatălui și mamei lor. Aveți grijă de ei voi înșivă, copii, căci nici o altă mână nu poate îndeplini micile fapte de bunătate pe care voi le puteți face față de ei. Căutați ocazii prielnice de a împrăștia semințele bunătății.” (AH, 360.2)

„Obligația pe care o avem față de părinții noștri nu încetează niciodată. Iubirea noastră față de ei și a lor față de noi nu se măsoară

prin ani sau prin mărime, iar răspunderea noastră nu poate fi lăsată niciodată deoparte.” (AH, 360.3).

Neteziți cărarea

„După ce copiii ajung la vârsta maturității, unii dintre ei gândesc că și-au îndeplinit datoria, dacă le-au asigurat o locuință părinților lor. Ei le oferă mâncare și adăpost, însă fără iubire și afecțiune. Când părinții sunt la o vârstă înaintată, când tânjesc după exprimarea iubirii și împreunei simțiri, copiii fără inimă nu le acordă atenția cuvenită. Nu există perioade de timp când copiii să nu dovedească respect și iubire față de tatăl și mama lor. Atâta timp cât sunt în viață, bucuria copiilor ar trebui să fie aceea de a-și onora și respecta părinții. Ei trebuie să le aducă optimism și strălucire atât cât pot. Ei trebuie să le ușureze calea în ultima parte a vieții, când se apropie de mormânt. Nu există vreo recomandare mai bună în această viață decât aceea că un copil și-a cinstit părinții și nici în registrele cărților din ceruri decât aceea că el și-a iubit și cinstit tatăl și mama.” (AH, 360,5).

Refugiu greșit

În zilele noastre, majoritatea copiilor și adolescenților sunt cufundați în tehnologie; a devenit

esențial să trăiești conectat la realitatea virtuală prin Internet. Viața devine plictisitoare fără rețelele de socializare, deoarece acestea sunt cele care îi țin pe aproape toți informați și distrați. Aceasta poate fi o evadare de moment, un refugiu greșit pentru a "supraviețui" tristeții cauzate de abandon în diferitele sale naturi și lipsa de dragoste, grijă și atenție de care au nevoie. Cu toate acestea, copiii mici nu sunt conștienți de pericolele utilizării excesive și constante a rețelelor sociale.

Există mulți părinți care, într-un efort de a-i distra, oferă copiilor lor telefoane mobile, tablete sau computere, în timp ce lucrează și sunt absenți. Acești copii și tineri se refugiază, de cele mai multe ori, în Internetul periculos. Acest lucru

este, de asemenea, caracterizat ca abandon al copiilor, deoarece sunt lăsați singuri și izolați, fără nicio afecțiune părintească și crescând izolați și fără îndrumare. Sfânta Biblie îi sfătuiește pe părinți: "Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea." (Proverbe 22:6)

Dragi părinți, cea mai mare responsabilitate a noastră în casa noastră și în fața lui Dumnezeu este ca familiile noastre să rămână unite și fericite. Dragii copii, amintiți-vă că singurul refugiu sigur este să contactați pe prietenul nostru Isus Hristos. Dumnezeu să binecuvânteze foarte mult toate familiile, este dorința și rugăciunea mea în numele lui Isus. Amin.

3

21 Mai

Duminică

Copiii Mei, Responsabilitatea Mea

Fratele Douglas Francis

Sri Lanka

Că s ă t o r i a e s t e o binecuvântare

În Cartea Genezei, în capitolele unu și doi, Dumnezeu și-a dezvăluit planul pentru căsătorie. Planul cere ca nunta să fie un legământ pe viață. Viața este concepută exclusiv pentru legarea unirii reciproce și a companiei între un bărbat și o femeie. Isus a recunoscut acest plan de creație și citim în Matei 19:4-6: „Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: 'De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup'? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci

ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.” Trebuie să redescoperim și să reafirmăm planul lui Dumnezeu în timpul nostru. Profund în simplitatea sa, acesta nu are nevoie de actualizare, nici de retușare, ci are nevoie de a fi trăit!

Zicala cunoscută spune: *"căsătoriile pot fi făcute în cer,"* îngăduie realitatea că viața de căsătorie este pe pământ. Realitatea este că nu există căsătorii perfecte. Căsătoriile trebuie să crească și să progreseze în timp, deoarece doi indivizi cu personalități independente încearcă să descopere terenul comun. Persoanele căsătorite găsesc în cele din urmă factori

supărători în relația lor care au nevoie de modificări. Cu toate acestea, orice conflict sau problemă existentă nu indică neapărat o căsătorie eșuată. Aceste conflicte ar putea fi rezolvate pe cale amiabilă. Dar, atunci când aceste probleme și dispute nu sunt rezolvate, ele cresc în timp, iar un divorț previzibil poate deveni o alegere atractivă.

În Eclesiastul 4:9-12, citim: „Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul. Dar vai de cine este singur și cade fără să aibă pe altul care să-l ridice! Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur? Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor.”

Legăminte neînțelepte

„Chiar dacă ați făcut un angajament, fără a avea însă o cunoaștere deplină a caracterului celui cu care există intenția de a vă uni, nu gândiți că angajamentul acesta înseamnă neapărat să vă legați pe viață cu unul pe care să nu-l puteți iubi și respecta. Aveți mare grijă ce angajamente faceți; este însă mai bine, mult mai bine, să rupeți logodna înainte de căsătorie, decât să vă despărțiți

după căsătorie, așa cum fac mulți.”
(*Sfaturi pentru Biserică*, 123.3).

Este căsătoria o binecuvântare?

Legătura căsătoriei și unirea sunt de neegalat. Dar „cât de viabilă și imună la divorț este căsătoria?” este cea mai mare întrebare, care își dorește un răspuns. În general, Satana încearcă să distrugă multe căsătorii prin diferite moduri, cum ar fi: neglijarea, păcatul, adulterul, acuzațiile, egoismul, furia nerezonabilă, secretele, lipsa de rugăciune și standardul spiritual slab, obiceiurile proaste, conflictele financiare, crizele, descendenții și problemele legate de rude și, în cele din urmă, divorțul. Este întotdeauna recomandabil să evitați divorțul despre care cineva ar putea spune că este inevitabil. Deci, un divorț prezent ar fi putut fi evitat dacă părțile implicate ar fi folosit ocazia de a se despărți înainte de căsătorie.

„El [Satana] este foarte angajat și ocupat ca cei care sunt cu totul nepotriviiți unul cu altul, ca să-și unească interesele. El jubilează în această lucrare, pentru că prin ea poate produce mai multă mizerie și nenorocire, fără speranță de mai bine, familiei umane decât exercitarea iscusinței lui în oricare altă direcție.” (2).

„Prea des relația de căsătorie este

încheiată fără o analiză adecvată. Nimeni nu ar trebui să se căsătorească în incertitudine. Dar dacă nu au fost atenți în mod corespunzător în această chestiune și după căsătorie se găsesc diferențe de caracter și se culege nefericirea în locul bucuriei, să nu îngăduiți ca cineva să vă șoptească faptul că această căsătorie a fost neînțeleaptă...” (In Heavenly Places, 205.2). La urma urmei, căsătoria a avut loc și este timpul să o menținem cât mai mult posibil!

Prin urmare, locul de plecare nu este descoperirea problemelor, ci clarificarea angajamentului fiecărei persoane față de relație. Nu ar trebui să căutăm justificări pentru părăsirea unei căsătorii, ci mai degrabă să căutăm clarificări cu privire la funcționalitatea căsătoriei. Deci, ce definește o căsătorie funcțională? O căsătorie de succes este în cele din urmă determinată de angajamentul comun și începe cu jurămintele de nuntă și este menținută prin expresii continue de loialitate. Deficiențele pot fi corectate dacă cineva este dispus să crească.

De ce există cămine nefericite?

Din păcate, un număr tot mai mare de cămine nu se conformează planului lui Dumnezeu. Multe cămine sunt

distruse deja, iar tatăl și mama separați. Experiența copiilor din aceste cămine este că părinții lor se ceartă în mod constant, și mulți sunt prea ocupați cu alte lucruri decât să aibă grijă în mod corespunzător de copiii lor. În unele cămine, copiii sunt crescuți lipsiți de respect, uneori disprețuind și urându-și părinții. În altele, copiii sunt singuri, neiubiți și neinstruiți. Planul lui Satan cu căminele noastre pare că are succes prea des.

Care este planul lui Dumnezeu pentru un cămin creștin?

Multor familii le place să construiască protecții în jurul caselor lor, cum ar fi garduri vii, ziduri de piatră și garduri de diferite tipuri. Ca atare, și Dumnezeu este gata să înconjoare fiecare casă cu iubirea Sa divină protectoare. Dumnezeu păzește aceste case cu o ceată de îngeri care îi protejează pe micuții noștri și pe noi înșine de ispite și pericole. Dumnezeu îl va trimite pe Duhul Său Sfânt în casele care-L caută, iar influența Lui va înmuia temperamentul, va risipi gelozia și va ușura tensiunile.

În astfel de case, copiii vor fi bucuria și fericirea părinților lor și îi vor onora și respecta în toate zilele lor.

Părinții nu ar trebui să se separe

mult timp din motive economice, cum ar fi afacerile, locul de muncă, etc. Mama nu poate împlini datoria tatălui față de copii. Numai lucrând împreună, tatăl și mama își pot îndeplini responsabilitatea față de familia lor, în special față de copii, și pot realiza și lucrarea pe care Dumnezeu le-a încredințat-o în mâinile lor.

Copiii sunt o binecuvântare

„Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată dată de El.” (Psalmul 127:3). Copiii sunt daruri prețioase de la Domnul, iar binecuvântările vor fi mai prețioase atunci când sunt o moștenire pentru părinții evlavioși. Cu toate acestea, dacă-i vrem pe copiii noștri să fie o adevărată binecuvântare pentru familie și pentru ceilalți, trebuie să ne facem timp pentru a-i educa.

Formarea copiilor este necesară

„Este datoria părinților să-și educe și să-și disciplineze copiii încă din primii ani. Ei ar trebui să caute să-i conducă cu bunătate și tandrețe la Isus și să imprime copiilor faptul că sunt nerăbdători să asigure binecuvântarea lui Dumnezeu asupra micuților lor. Părinții ar trebui să simtă necesitatea acestui lucru la fel de mult ca și mamele care și-au adus copiii la Isus pentru a primi binecuvântarea Sa.” (*Signs*

of The Times, August 13, 1896).

Părinții trebuie să-i instruiască pe copii în domenii precum ascultarea, onoarea, respectul pentru bătrâni, manipularea bunurilor, mulțumirea Domnului, recunoștința, grija pentru ceilalți, smerenia și manierele. Ambii părinți ar trebui să aibă o planificare strategică atunci când vine vorba de pregătirea micuților lor. Trebuie să înceapă în primii ani ai vieții copiilor, dar nu prea târziu.

„Nu se poate acorda îndeajuns de multă importanță formării timpurii a copiilor. Lecțiile învățate, obiceiurile formate în anii de pruncie și copilărie au de-a face mai mult cu formarea caracterului și cu stabilirea unei linii de urmat în viață decât vor putea-o face învățătura și toată pregătirea din anii următori.” (*Divina Vindecare*, 380.2).

Neglijență vizibilă

Astăzi, mulți părinți s-au abătut de la standardele, regulile și așteptările biblice și etice, menținând în același timp o abordare mai relaxată. Ei trec cu vederea sau tolerează cele mai păcătoase și nepotrivite comportamente, sperând că acești copii ai lor vor renunța la egoismul lor sau ei vor accepta comportamentul bolnav ca normal

pentru copii. Problema este că ei închid ochii în numele harului, și nu se opresc să-i corecteze sau să-i instruiască în comportamentul potrivit. Din păcate, actualii consilieri părințești promovează harul mai presus de disciplină, îngrijirea mai presus de educare și acceptarea mai presus de așteptările unui comportament plăcut Domnului.

Cum am putea să ne conducem copiii?

4. Faceți din învățare o plăcere - Copiii învață mai ușor și mai repede dacă câștigă fericirea din experiență. Părinții ar trebui să-și urmărească îndeaproape copiii și să le identifice interesele. Când părinții oferă sarcini specifice copiilor în funcție de gustul copiilor, ei găsesc plăcere atunci când sunt angajați în astfel de sarcini. Când copiii lucrează fericiți pentru noi, obiceiul ajutorării se întărește.

5. Ajutați copiii să învețe prin imitare - Atunci când părinții se angajează în sarcini specifice fără riscuri periculoase implicate, copiilor ar trebui să li se permită să participe la aceste sarcini împreună cu părinții. În acest fel, copiii vor încerca să-și imite părinții și să învețe să îndeplinească singuri sarcinile.

6. Permiteți copiilor să-și facă propriile lor experiențe - Copiilor ar trebui să li se permită să-și facă propriile lor experiențe. Când ating gheața, simt că este rece, iar când se apropie de foc (poate sub supravegherea părinților), simt fierbinte și nu este sigur ca să atingă. La fel, în multe privințe, părinții ar putea permite copiilor să-și facă propriile experiențe în viață. Dar părinții trebuie să fie precauți și atenți în ceea ce privește factorii de risc.

7. Încurajați copiii să pună întrebări părinților și să ofere răspunsuri rezonabile – Dacă părinții își iau timp să asculte copiii și întrebările lor, ei își vor dezvolta încrederea în părinți și vor pune multe întrebări. Aceste întrebări pot decide destinul copiilor, în funcție de modul în care părinții se ocupă de copii. Copiii vor întreba cu încredere despre deciziile lor de viață atunci când vor crește în adolescență.

8. Oferiți sugestii copiilor - Uneori, copiii nu pot pune părinților lor în mod direct orice întrebare. În acest caz, dacă părinții sunt conștienți de orice problemă cu care se confruntă copilul, părinții pot oferi sugestii copiilor. Copiii vor avea o plăcere și

vor dezvolta o legătură cu părinții atunci când își dau seama de preocupările părintelui.

9. Copiii trebuie învățați despre ajutorul lui Dumnezeu în viața de zi cu zi - Copiii ar trebui educați și instruiți pentru a fi recunoscători lui Dumnezeu pentru toată grija Sa. Copiii trebuie să învețe să recunoască faptul că tot ceea ce primim este de la Dumnezeu și trebuie să fim recunoscători.

Trebuie să înțelegem că fiecare copil este unic și poate să nu aibă elemente foarte comune similare între ele, deși sunt pur și simplu frați.

Ajutați copiii să-și formeze obiceiurile potrivite

Timpul pentru a modela plante, animale și copii este atunci când sunt mici. Dacă un copac tânăr s-a strâmbat în vânt, este ușor de îndreptat. La fel, copiii ar trebui învățați despre obiceiurile bune în timp ce sunt mici sau tineri.

Exemplul părinților este foarte important pentru copii. Obiceiurile potrivite ar putea fi dezvoltate la copii atunci când le permitem copiilor să-i observe pe părinți. În acest fel, exemplul părinților îi ajută pe copii să adopte obiceiuri bune.

Îndrumare, nu indulgență

Unii părinți consideră că a fi foarte severi cu copiii lor îi va face pe copii să se comporte corespunzător. Ei fac acest lucru pentru că nu cunosc nicio altă metodă. De cealaltă parte, Eli (marele preot), copiii săi și dorințele lor au devenit Legea familiei lor. Eli și soția sa nu au construit în viața copiilor lor caracterele de care aveau nevoie pentru viață. Despre astfel de copii, mărturia spune: „Este încurajat să nu-i placă nimic din ce nu-i place. Se așteaptă ca aceste îngăduințe să-l facă fericit pe copil dar chiar acestea îl fac fără astâmpăr, nemulțumit și nesatisfăcut de nimic. Indulgența i-a stricat apetitul pentru mâncarea simplă și sănătoasă și pentru folosirea simplă și sănătoasă a timpului. Căutarea satisfacției a făcut lucrarea de a împiedica dezvoltarea aceluia caracter pentru acum și pentru veșnicie.” (*Îndrumarea Copilului*, 272.4).

Iubirea este esențială, dar trebuie însoțită de restricții. Nici un act greșit nu ar trebui să rămână necorectat, fie că este un act de neascultare sau un neadevăr spus unuia dintre părinți sau altcuiva.

Ascultarea ar trebui să fie plăcută

Părinții sunt atât de fericiți când

văd că copiii lor sunt ascultători. Dar părinții trebuie să-i ajute pe copii să aleagă să se supună. Părinților nu le place să-și forțeze copiii să asculte, dar părinții trebuie să facă plăcută ascultarea. Dacă părinții respectă reguli și precepte specifice, copiii se vor supune mai bine poruncilor părinților.

- Regula unu - Aveți o voce plăcută.
- Regula doi - Utilizați comenzi simple și plăcute.
- Regula trei - Oferiți stimulente.
- Regula patru - Comenzile ar trebui să fie pozitive.
- Regula cinci - Permiteți copilului să aibă alegeri încrezătoare.
- Regula șase - Dați puține comenzi sau deloc copiilor bolnavi și oboșiți. Ei au nevoie de dragoste și îngrijire.
- Regula șapte - Luați în considerare neplăcerile copiilor.
- Regula opt - Alegeți cel mai bun moment pentru a da comanda.
- Regula nouă - Nu folosiți prea multe "interdicții."
- Regula zece - Aveți încredere în copii și așteptați ascultare.
- Regula unsprezece - Încercați să înțelegeți bine copiii.

- Regula doisprezece - Încercați să fiți aproape de copil.

- Regula treisprezece - Amintiți-vă întotdeauna comenzile și nu le uitați.

„Ajutați-l pe copil să vadă că părinții și învățătorii sunt reprezentanții lui Dumnezeu și că, atâta vreme cât ei acționează în armonie cu El, legile pe care le fac aceștia în familie și în școală sunt și ale Sale. După cum se așteaptă de la copil să dea ascultare părinților și educatorilor, și ei au datoria, la rândul lor, să asculte de Dumnezeu.” (*Educație*, 287.3).

O problemă reală

Chiar și după pregătirea noastră atentă și rugătoare a copiilor noștri, ce se întâmplă dacă un fiu sau o fiică a rătăcit de pe calea dreaptă și îngustă și, ulterior, a căzut în păcat? De exemplu, ce se întâmplă dacă are de-a face cu porunca a șaptea? Ce experiență dureroasă și umilitoare este pentru familie! În primul rând, este necesar ca părinții să caute ajutor excepțional din cer. Părinții trebuie să pledeze în genunchi și să ceară ajutor și îndrumare divină. În al doilea rând, părinții trebuie să se apropie de fiu sau fiică și să-i ajute să-și dea seama de vina lor și să-i ierte ca părinți și familie. În acest

fel, familia își poate asigura fiul sau fiica și îi poate ajuta să înțeleagă temelia creștinismului, care este întemeiată fundamental pe iertarea păcatului prin Hristos.

„Am văzut nevoia părinților de înțelepciunea Domnului Hristos în lucrarea cu copiii lor greșiți.... Cel care pare lipsit de perspective este cel care are nevoie de cea mai mare răbdare și bunăvoință și de cea mai delicată compasiune, dar mulți părinți dau pe față un spirit rece și nemilos ce nu va conduce niciodată pe cel greșit la pocăință. Inimile părinților să fie înmuiate de harul Domnului Hristos, iar iubirea Lui va găsi o cale spre suflet.” (*Îndrumarea Copilului*, 260.1).

Uneori, copilul ar putea avea nevoie de asistență medicală sau asistență juridică în unele cazuri. Ca părinți, este necesar să se confrunte cu toate aceste cerințe obligatorii în mod legal, conform principiilor credinței, cu răbdare.

De ce mă supun tuturor acestor proceduri, instruiți și sacrificii ca părinte față de copil?

Copiii mei, responsabilitatea mea
„Părinți, voi aveți responsabilități pe care nimeni altcineva nu le poate lua în locul vostru. Cât timp trăiți, veți da socoteală lui Dumnezeu pentru felul cum

mergeți pe calea Lui.... Părinții care se angajează în lucrarea lui Dumnezeu, care își dau seama cât de mult depind copiii de ei, în formarea caracterului lor, vor da un exemplu sigur de urmat copiilor lor.” (*Căminul Adventist*, 187.1).

Credem că ne-am îndeplinit datoria față de copiii noștri atunci când le-am oferit hrană, îmbrăcăminte și adăpost? Mulți părinți nu înțeleg nicio altă nevoie pentru copiii lor. Dacă cresc fizic, vor crește în mod natural și spiritual? Nu. Multe persoane care au crescut cu trupuri solide nu au o "casă" spirituală. Ei sunt încă copii spirituali fără case în care Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să poată locui.

„Tații și mamele sunt răspunzători pentru sănătatea, vigoarea și dezvoltarea caracterului copiilor lor. Nimănui altcuiva nu trebuie lăsată această lucrare. Devenind părinți, vă revine sarcina de a coopera cu Domnul pentru a-i educa după principiile sănătoase.” (*Căminul Adventist*, 187.2).

Când Dumnezeu întrebă: 'Unde sunt copiii?'

„Părinții care și-au neglijat responsabilitățile date lor de Dumnezeu, trebuie să se întâlnească cu această neglijență la judecată. Domnul îi va întreba atunci: “Unde sunt copiii pe care ți

i-am dat să-i educi pentru Mine? De ce nu sunt la dreapta Mea?" Mulți părinți vor vedea atunci că iubirea neînțeleaptă le-a orbit ochii față de greșelile copiilor lor și i-au lăsat să-și formeze caractere strâmbe, nepotrivite pentru cer. Unii vor vedea că nu le-au dat copiilor timp și atenție, iubire și blândețe. Faptul că și-au neglijat datoria, a făcut din copii ceea ce sunt." (*Îndrumarea Copilului*, 561.1).

„Părinți, dacă pierdeți vreo ocazie, Dumnezeu să aibă milă de voi, căci în ziua judecății vă va întreba: "Ce

ai făcut cu turma Mea, frumoasa Mea turmă?"..." (*Îndrumarea Copilului*, 561.2).

Să construim în viața copiilor noștri caractere cinstite și drepte. Să dezvoltăm dragoste pentru Dumnezeu în inimile lor și, de asemenea, să-i învățăm să facă lucrurile corecte mai întâi, astfel, îi vom ajuta să construiască și să crească "templul".

Amin.

4

24 Mai
Miercuri

Salvarea Copiilor Noștri

Fratele **Pablo Hunger**
USA

„Căci Domnul răscumpără pe Iacov și-l izbăvește din mâna unuia mai tare decât el.” Ieremia 31:11

Fiecare etapă a vieții are experiențe minunate. Tinerețea, o etapă plină de energie, este floarea vieții. Nunta și căsătoria, a fi îndrăgostiți și a ajunge împreună la altar pentru a începe viața de căsătorie, este începutul etapei cuibului familiei. Dar viața se schimbă cu adevărat când se nasc copiii! Este o etapă cu totul nouă în viața de căsnicie. Copiii aduc bucurie incredibilă, o căldură în familie și un nou sens cuvântului "familie". Centrul atenției nu mai suntem soția mea sau eu, ci mai degrabă copiii noștri devin cei din centru.

Acum câteva săptămâni, am petrecut timp cu o familie care tocmai a avut primul lor copil. Fiecare preocupare s-a concentrat asupra copilului mic: avea haine, mâncă, dormea suficient, era îngrijit, etc. Căsătoria suferă o amplă reajustare odată cu sosirea unui copil. În timp ce toate acestea necesită muncă, aduce și multă fericire în casă.

Realitatea este că atunci când copiii cresc, cea mai mare dorință sau satisfacție a unui tată și a unei mame este să-și vadă copiii având succes în viață. Ca tată, mă gândesc adesea la deciziile copiilor mei și vreau ca acestea să fie date lui Dumnezeu, deoarece îl fac o prioritate în viața lor. Mă rog ca

în cariera lor să aibă succes și să aibă o căsnicie unită și fericită cu un partener care este un puternic sprijin spiritual și moral în viața lor.

Dar, este succesul unui copil obținut doar oferindu-le adăpost, hrană și poate studii superioare? Fiecare copil are dreptul la iubire, îngrijire, educație și protecție din partea părinților, dar aceste elemente nu sunt singurele de luat în considerare în ceea ce privește succesul unui copil.

Îmi amintesc o poveste pe care am citit-o la știri despre o pereche de tineri gemeni. În ziua împlinirii a 18 ani, au decis să-și ia viața printr-o supradoză cu medicamente. A fost o dimineață ca oricare alta. Tatăl și mama s-au grăbit să lucreze foarte devreme dimineața, uitând să-și salute copiii de ziua lor. După-amiază, părinții au primit un telefon de la poliție care le-au spus că copiii lor se află amândoi la spital într-o stare foarte gravă. Cineva mersese la o plimbare în pădurea din apropierea orașului și i-a găsit pe ambii tineri zăcând inconștienți pe pământ. Serviciile de urgență au fost alertate și i-au dus la spital, unde au fost diagnosticați rapid cu supradoză de medicamente. Medicii au început rapid tratamentul pentru salvarea băieților. După ce a auzit vestea, tatăl a fugit la spital pentru a-și vedea copiii. Unul dintre ei tocmai se trezise și primul lucru pe care l-a

întrebat a fost dacă fratele său, singurul cu care și-a împărțit toate grijile și singurătatea, a supraviețuit. Din păcate, celălalt frate și-a pierdut viața. Tatăl l-a întrebat pe fiul supraviețuitor de ce au făcut un lucru atât de nebunesc?! La aceasta, tânărul a răspuns, că s-au simțit singuri în viață, că nu au avut sprijin de la nimeni, nici măcar de la părinți și că au decis să se sinucidă. Tatăl surprins a răspuns: "Dar fiule, noi facem totul pentru voi! Ai mereu mâncare, ai un acoperiș sigur, ai primit cea mai bună educație, ai un computer și alte bunuri materiale, așa că, dacă ți-am dat totul, de ce mai ai nevoie? Fiul a răspuns că își dorea un tată și o mamă care să-i asculte, care să aibă timp pentru ei, care să se dedice să le fie prieteni și care să-i sfătuiască și să vorbească cu ei.

Realitatea tristă este că această experiență este foarte frecventă în majoritatea caselor. Copiii cresc influențați la școală de profesorii lor și, mai ales, de prietenii necredincioși. Ce ne putem aștepta de la o astfel de dezvoltare?

Părinții își doresc ca copiii lor să aibă succes, dar poate că nu investesc corect în valorile necesare pentru a-și salva copiii din mâinile inamicului.

O competiție cu diavolul

„Nu este lucrare mai importantă ca educația tinerilor noștri... Frați și

surori, nu stați departe de tineri, ca și cum nu ați avea nici un interes sau responsabilitate în privința lor. Voi, care vă declarați de multă vreme creștini, aveți o lucrare de făcut — aceea de a-i conduce cu răbdare și blândețe pe calea cea dreaptă. Trebuie să le arătați că îi iubiți, că ei sunt membrii mai tineri ai familiei Domnului, răscumpărați prin sângele Lui. Viitorul societății va fi determinat de tineretul de azi. Satana face eforturi serioase și constante pentru a corupe mintea și a degrada caracterul oricărui tânăr. Vom rămâne noi, care avem mai multă experiență, simpli spectatori, uitându-ne cum Satana își îndeplinește scopul nestingherit? Să stăm la postul nostru de gardieni, lucrând pentru acești tineri și, cu ajutorul lui Dumnezeu, să-i recuperăm din capcana pierzării.” — Sfaturi pt părinți, educatori și elevi, p. 45-47

Dacă Satana face eforturi înflăcărute și perseverente, cu cât mai mult ar trebui să ne străduim să ne salvăm copiii? Este timpul să luăm o decizie fermă și să ne schimbăm relația cu copiii noștri.

Să ne uităm la câteva puncte importante la care trebuie să fim atenți pentru a ne salva copiii.

Fă-ți timp să vorbești cu copiii tăi

Nu mă îndoiesc de faptul că părinții își iubesc copiii, dar uneori, copiii se

îndoiesc de dragostea noastră pentru ei. Se spune că, dacă iubim ceva, ar trebui să-i dedicăm timp și, totuși, de multe ori, ignorăm momentele vesele ale copiilor noștri din timpul săptămânii, trecem cu vederea grijile care îi împovărează, nu vedem provocările cu care se confruntă în studiile lor, subestimăm eforturile lor la locul de muncă etc., pentru că pur și simplu nu vorbim suficient cu ei. Acest lucru îi face să simtă o anumită goliciune și singurătate în viață. Trebuie să ne întrerupem viața ocupată și să le arătăm practic copiilor noștri că îi iubim.

Așa cum tânărul geamăn care dorea să-și ia viața avea nevoie de atenția părinților săi, la fel, copiii noștri au nevoie de timpul nostru. Dacă avem un dialog deschis cu copiii noștri, atunci vom avea ocazia să-i sfătuim cu privire la numeroasele lor nevoi și să-i îndrumăm pe căi mai sigure. De aceea, dragă tată și mamă, alocă timp în fiecare săptămână pentru a vorbi cu copiii tăi. Chiar dacă sunt doar câteva minute, fă-ți timp pentru a purta o conversație cu copilul tău înainte de a merge la culcare și întreabă-l cum a fost ziua lui, etc. De asemenea, poți rezerva timp în timpul zilei libere pentru a vorbi cu fiecare copil în mod privat. Reține că a vorbi cu ei la masă sau la închinare nu este același lucru cu a

purta o conversație personală cu fiecare copil.

În timpul conversațiilor noastre, trebuie, de asemenea, să dedicăm timp pentru a ne ruga cu ei în privat pentru a aduce provocările lor în mâinile lui Dumnezeu. Copiii noștri trebuie să înțeleagă că, deși suntem părinți, avem și limite, greșim și avem nevoie de îndrumarea lui Dumnezeu.

Prieteni cu copiii noștri

Un prieten este o persoană care rămâne aproape de noi la bine și la greu. Un prieten este o persoană cu care ne distrăm și cu care creăm amintiri plăcute. Un prieten este persoana pe care o căutăm atunci când avem nevoie de sfaturi pentru că nu avem încrederea de a cere oricui. Un prieten este persoana care ne cunoaște secretele.

Dar cum devenim prieteni cu copiii noștri? Și pentru aceasta avem nevoie de timp. Dacă începem să avem conversații personale cu copiii noștri, atunci suntem deja pe drumul cel bun. Dar doar dialogurile nu sunt suficiente. Trebuie să întreprindem activități care să ne facă copiii fericiți. Există o mare varietate de lucruri pe care le putem face cu copiii noștri pentru a ne apropia de ei. De ce să nu petreceți timp recreativ pe parcursul zilei libere săptămânale sau să luați cina împreună, să vă jucați un joc împreună, să faceți o

plimbare împreună, să faceți sport împreună sau să faceți un proiect împreună, cum ar fi construirea unei căsuțe pentru câini sau realizarea de artă decorativă pentru casă împreună, etc.? Ar trebui să-i întrebăm pe copiii tăi ce vor să facă cu tine și poate să le dai câteva idei. Aceste activități devin momente plăcute în care inimile se reunesc în prietenie.

Ferm în principiu, dar aproape de copil

Nu ar trebui să petrecem doar momente de distracție și recreere cu copiii noștri. Trebuie să încercăm să fim prieteni cu copiii noștri, fiind acei prieteni buni care ajută atunci când sunt în pericol, oferind sfaturile de care au nevoie, chiar dacă s-ar putea să nu le placă. Poate că suntem prieteni cu copiii noștri, dar suntem și părinții lor. „Nuiaua și certarea dau înțelepciunea, dar copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale. **Pedepsește-ți fiul, și el îți va da odihnă și îți va aduce desfătare sufletului.” (Proverbe 29:15,17).**

Să ne străduim să creăm o relație cu copiii noștri în care să existe o fermitate în principii care nu se va schimba de-a lungul anilor. Rețineți că doar pentru faptul că copiii devin majori ca vârstă nu înseamnă că pot face orice vor în casa noastră. Principiile ar trebui să rămână întotdeauna ferme și aplicabile atâta timp cât suntem împreună. Cu toate

acestea, ar trebui să fii deschis și, uneori, să-ți împărtășești lacrimile cu copilul tău atunci când ești cu adevărat îngrijorat de el. Trebuie să fim fermi, dar nu militari cu copiii noștri. Excesul de duritate nu creează prietenii. Din contră, ne separă și creează resentimente. Dacă există fermitate, dar un dialog deschis și prietenos, puteți analiza împreună orice probleme și puteți motiva de ce anumite măsuri disciplinare sunt luate în diferite ocazii. Acestea sunt momente dificile care trebuie întreprinse cu mare grijă, fără a uita importanța rugăciunii. Cu ajutorul lui Dumnezeu, vom ajunge la inimile copiilor noștri la vremea corectării și fermității.

Să ne amintim, de asemenea, că acțiunile vorbesc mai tare decât cuvintele. Trebuie să fim exemplul de care au nevoie copiii noștri și inspirația care îi va determina să vrea să trăiască ca tine.

Dacă dintr-un anumit motiv, un copil a luat decizia de a se distanța de noi din cauza valorilor diferite, atunci trebuie să ne amintim că el este încă copilul nostru. Trebuie să-l iubim mai mult, să-l ajutăm în mod constant și să fim întotdeauna dispuși să-l slujim în ciuda diferențelor noastre. Distanțându-ne de anumite greșeli și nepermițându-le în casa noastră, nu înseamnă că ar trebui să te distanțezi de copiii tăi. Dimpotrivă, trebuie să

le arăți mai multă dragoste, atenție și slujire, pentru a ajunge la inimile copiilor tăi ca mamă sau tată.

Fii atent în anii de școală

Când copiii noștri își încep studiile școlare, o mare parte din procesul învățării este transferat de la părinți la învățători sau profesori și prin influență colegilor și prietenilor. Din această cauză, este foarte important ca părinții să-și însoțească copiii pe tot parcursul dezvoltării lor școlare. Aceasta implică informarea constantă asupra subiectului pe care îl studiază copiii pentru a-i putea sfătui atunci când subiectele devin contradictorii cu valorile noastre creștine. Trăim vremuri în care sunt introduse în fiecare zi noi principii și valori care nu sunt aprobate de Cuvântul lui Dumnezeu. Un exemplu în acest sens este ideologia de gen, evoluția, psihologia, îmbrăcămintea, mâncarea, etc. Dacă stabilim valori creștine și urmărim studiile copiilor noștri, vom putea să le oferim răspunsuri și să-i întărim în problemele conflictuale pentru a contracara astfel influențele rele.

Pe de altă parte, este important să știm cine sunt prietenii lor la școală. Ar trebui să ne întâlnim cu colegii care sunt cei mai apropiați de copiii noștri și să-i invităm în casele noastre pentru a vedea ce influență le dau copiilor noștri pentru a-i putea ajuta. Dacă copiii noștri petrec timp cu

prietenii lor în casa noastră, îi putem observa și îi putem ajuta. Dacă își petrec timpul într-o altă casă, nu putem vedea ce influență primesc acolo. Nu permiteți niciodată copiilor dvs. să petreacă o noapte departe de casă cu prietenii, familia extinsă sau persoane necunoscute, dacă nu este pentru o urgență.

Îi încurajez pe părinți să ia în considerare educația acasă sau școala online. Acest lucru trebuie făcut din toată inima, cu dedicație și cu disciplină. Este o cale foarte recomandată, deoarece va aduce multe avantaje copiilor dvs. și va evita orice influențe corupte care există în mediile școlare publice.

În plus, ar trebui să-i ajutăm pe copiii noștri să aibă prieteni creștini și relații bune cu alți tineri ai credinței noastre, astfel încât să poată găsi o identitate în prieteni care să-i ajute să ia decizii pentru veșnicie.

Dacă părinții nu au o relație strânsă cu copiii lor, atunci, în multe cazuri, influența prietenilor va fi mult mai mare în anii adolescenței. De aceea este atât de important să știm întotdeauna cu cine sunt copiii noștri și ce fac ei.

Evitarea timpului de inactivitate

Anii adolescenței și tinereții sunt cele mai bune vârste pentru a învăța, a dezvolta talente și a stăpâni o meserie. Atâta timp cât un tânăr este ocupat să studieze, să-și dezvolte

talentele, să învețe muzică, să învețe un instrument, să învețe o meserie și să învețe alte arte practice, va avea mai puțin timp să fie inactiv. Când tinerii au prea mult timp liber, probabil că îl vor ocupa cu practici care îl jignesc pe Dumnezeu. De exemplu, învățarea muzicii, dacă este îndrumată corect, nu numai că le oferă posibilitatea de a dezvolta un talent pentru gloria lui Dumnezeu, dar crește și dezvoltarea creierului și îmbunătățește performanța academică datorită tehnicilor folosite în interpretarea muzicii.

Învățarea unui instrument nou sau crearea de artă poate fi ușor plictisitoare și obositoare. Ca părinți, trebuie să ne încurajăm copiii să nu înceteze să practice și să continue să ia lecții, chiar dacă se luptă cu aceasta. Trebuie să-i motivăm și să-i încurajăm constant să avanseze în aceste obiective importante.

În timpul perioadei inactice, tinerii încearcă vicii cu prietenii lor sau petrec timp la jocuri de noroc, ceea ce devine un viciu, iar apoi intră în alte pericole greu de oprit mai târziu. Să nu uităm că diavolul caută oportunități de a distruge viața copiilor noștri și, ca părinți, trebuie să evităm astfel orice situații care ar putea afecta dezvoltarea copiilor noștri.

Ajutați-i să decidă pentru o carieră

Câți tineri ajung la vârsta de a decide pentru o carieră și nu știu ce să facă? Din nou, prietenii copiilor tăi au o mare influență asupra acestei decizii de carieră. Ca părinți, ar trebui să observăm darurile și talentele copiilor noștri pentru a-i sfătui să se concentreze în domeniile care li se potrivesc cel mai bine. De multe ori, copiii noștri învață talentul pe care îl avem noi ca părinți, ceea ce este bine. Dar nu le putem cere să facă ceea ce vrem noi să facă sau ceea ce ne-ar fi plăcut să facem noi ca tineri, pentru că le poate frustra dorințele, așa cum se întâmplă adesea. Ar trebui să-i sfătuiți și să-i îndrumăm pe copiii noștri, astfel încât să-și poată dezvolta darurile într-o carieră sau profesie care îi place lui Dumnezeu.

Sfătuiți-i să-și găsească un soț

Ca părinți, ar trebui să ne observăm copiii în dezvoltarea emoțiilor lor. Când ajung la adolescență, copiii au adesea momente în care sunt atrași de sexul opus. Dacă cedează emoțiilor lor, pot face greșeli ce vor fi regretate tot restul vieții. Astfel, ar trebui să-i însoțim pe copiii noștri în mod constant de-a lungul prieteniei și contactului cu ceilalți, deoarece chiar și cei care merg la biserică, care nu sunt convertiți, reprezintă un pericol pentru copiii noștri. Dacă copiii noștri nu sunt încă

suficient de maturi pentru a lua decizii serioase cu privire la viitor, dacă nu au suficientă stabilitate financiară pentru a se întreține și dacă nu sunt pregătiți pentru căsătorie, atunci, ca părinți, ar trebui să-i ajutăm să evite relațiile strânse cu sexul opus. Trebuie să ghidăm emoțiile copiilor noștri și să-i ajutăm să nu facă greșeli pe care le vor regreta. Pentru a face acest lucru, trebuie să fim foarte aproape de copiii noștri și să devenim cei mai buni prieteni și consilieri ai lor.

Când ajung la o vârstă matură, în calitate de consilieri ai lor, putem recomanda prietenii bune și ne putem îndruma copiii să caute talente importante și trăsături de caracter bune la alții. Poate că îi putem ajuta chiar să analizeze anumite fațete ale vieții care sunt importante pentru a crea fericirea în viitoarele lor case.

Motivați constant viața lor spirituală

Mai presus de toate, să le reamintim copiilor noștri promisiunile frumoase din Sfintele Scripturi: „Pot totul în Hristos, care mă întărește.” (Filipeni 4:13), „Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută.” (Plângerile 3:25), „dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea; ei zboară ca vulturii; aleargă, și nu obosesc, umblă, și nu ostenesc.” (Isaia 40:31),

„Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra!” (Psalmii 37:5).

Dacă nu-l includem pe Dumnezeu, respectul pentru Creatorul vieții și obiceiurile spirituale zilnice în viața copiilor noștri, atunci nu vom obține rezultatele dorite. Închinarea de dimineață și de seară cu familia este unul dintre obiceiurile pe care Dumnezeu le-a stabilit pentru cămin. Ar trebui să lucrăm la viața noastră spirituală și să-i încurajăm în mod constant pe copiii noștri să dedice timp pentru a studia personal Sfintele Scripturi. Frica de Dumnezeu nu ar trebui să fie doar o motivație a cuvintelor. Să creăm un obicei în casele noastre, de a ne întâlni într-o zi stabilită pentru a asculta un rezumat al gândurilor

copiilor noștri despre lectura lor zilnică cu Dumnezeu. Aceste obiceiuri regulate ajută la întărirea și stabilirea unor baze solide în viața copiilor noștri.

Dacă am neglijat aceste sfaturi practice în casele noastre, atunci este timpul să luăm decizia fermă de a ne salva copiii din mâinile inamicului. Să-i pregătim pentru succes în această viață și, mai ales, pentru venirea în curând a Domnului nostru. Atâta timp cât există viață, nu este niciodată prea târziu să te întorci la Dumnezeu. Dumnezeu să binecuvânteze fiecare părinte în chemarea lor înaltă de a-și educa copiii pentru eternitate!

Amin!

5
26 Mai
Vineri

Educarea Tinerilor Responsabili

Sora Tatiana Sánchez

Anglia

Responsabilitatea este o caracteristică personală a unei persoane, care descrie capacitatea sa de a analiza temeinic o situație, de a prezice consecințele acțiunilor sale în avans și de a lua decizii conștiente bazate pe dorința de a accepta consecințele alegerilor sale. Responsabilitatea este o caracteristică a unei persoane mature spiritual și moral. Ca orice altă caracteristică a caracterului, responsabilitatea nu apare într-o persoană de la sine. Această calitate se dezvoltă ca urmare a educației consecvente și a cultivării, a eforturilor și a muncii intenționate.

Să reflectăm astăzi asupra

modului de a dezvolta responsabilitatea în rândul tinerilor creștini, luând în considerare ceea ce este necesar pentru ca generația tânără să crească responsabilă spiritual în această lume modernă. Să enumerăm condițiile necesare pentru responsabilitatea personală în rândul tinerilor.

În Biblie putem găsi multe exemple de tineri responsabili și iresponsabili. Daniel și cei trei prieteni ai săi, Iosif, Estera, Ghedeon, Samuel, Miriam (Maria, sora lui Moise) și Timotei sunt câteva exemple de urmat. Pe de altă parte, Samson, Dina, Roboam, Amnon, Cain și Absalom au eșuat din cauza acțiunilor lor

neglijente și iresponsabile. Și ambele liste ar putea continua...

Tineretul responsabil din punct de vedere spiritual este rezultatul muncii grele a părinților, a copiilor, a Bisericii și a Duhului Sfânt împreună. Este rezultatul multor rugăciuni ale mamelor, taților, copiilor, tinerilor și pastorilor. Este rezultatul luptei cu ispita, lenea, mândria, apetitul și sinele.

Înțeleptul Solomon, adresându-se tinerilor, scrie: „Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată.” (Eclesiastul 11:9). În acest scurt verset este esența responsabilității: fiecare persoană trebuie să înțeleagă că pentru fiecare dintre lucrările sale va primi o răsplată conform faptelor sale. Dar apoi Eclesiastul îndeamnă: „Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: „Nu găsesc nicio plăcere în ei”;” (Eclesiastul 12:1)

Apostolul Ioan scrie în prima sa epistolă, capitolul doi, versetul paisprezece: „V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe

Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău.” Aceasta este exact ceea ce vrea Domnul să vadă la tinerii de astăzi - victorioși asupra celui rău. Dar ați observat secvența din acest verset? Mai întâi apostolul le spune tinerilor – "sunteți puternici": da, este adevărat - tinerețea este putere. Dar nu este suficient. Această putere trebuie canalizată în direcția cea bună - "Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi". Rezultatul acestui lucru, rezultatul dedicării lui Dumnezeu, rezultatul studierii Cuvântului lui Dumnezeu este victoria asupra celui rău.

Copilăria, tinerețea și vârsta adultă tânără sunt mai presus de toate un moment de pregătire pentru viață, un timp de învățare. Pe fundația pusă în tinerețe, se va construi toată viața. Și singura temelie solidă este Hristos, Stânca. Viața Lui trebuie studiată, Biblia și cărțile Spiritului Profetic trebuie studiate acum, când suntem tineri, cât avem mai mult timp. Toate aceste cunoștințe vor fi utile mai târziu în viață.

Tinerețea este un moment special, frumos al vieții, plin de inspirație, putere, energie și planuri pentru viitor. Tinerii dedicați și responsabili pot face atât de multe pentru Domnul.

Dragi tineri și copii, să nu aveți niciodată un singur minut inactiv, fără scop în viața voastră. Fie ca viața voastră să fie plină de activități utile și interesante, astfel încât să nu aveți timp de inactivitate. Participarea la slujbele bisericești, lucrul cu copiii, slujirea muzicii, lucrarea misionară, slujirea celor săraci, nevoiași, orfani și disprețuiți, treburile casnice și îndeplinirea fidelă a sarcinilor date de părinți - va fi munca pentru fiecare în funcție de abilitățile, inima și posibilitățile sale. Dacă vă place să gătiți mâncare sănătoasă - faceți un atelier în weekend și invitați-vă vecinii. Dacă vă place să lucrați cu copiii, organizați o tabără pentru copii în timpul sărbătorilor. Dacă aveți o aptitudine pentru limbi străine - învățați o limbă străină nouă, astfel încât să puteți servi o altă națiune. Sau poate împreună cu o orchestră și un cor ați putea vizita închisoarea locală! Sau fă-i mamei tale o surpriză plăcută, punând casa în ordine perfectă pe când ajunge! Există multe idei și puteți găsi o mare utilizare pentru talentele și punctele voastre tari. Lucrarea lui Dumnezeu are nevoie de oameni tineri, energici, pe care să te poți baza. Pentru a reuși să proclamați ultima solie pentru o lume pierdută, trebuie să

combinați cunoștințele și experiența generației mai în vârstă cu energia și entuziasmul tinerilor. Îndeplinind sarcini mici cu sinceritate și conștiinciozitate, vă pregătiți pentru altele mai dificile și câștigați experiență. Cu timpul veți putea purta din ce în ce mai multe responsabilități și veți fi de folos în câmpul lui Dumnezeu. În ziua din urmă, Domnul va spune unui astfel de tânăr: „Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.” (Matei 25: 21).

Unde începe educația copiilor și tinerilor responsabili? Răspunsul este simplu: cu părinți responsabili. Când părinții sunt conștienți de datoria lor față de Dumnezeu și fac tot ce este necesar din partea lor, Domnul răsplătește eforturile părinților evlavioși.

Este foarte important ca tinerii să studieze voința lui Dumnezeu cu privire la criteriile de urmat pentru a găsi un partener, precum și cum să întemeieze o familie și să crească copii. Este esențial să fim conștienți de cerințele lui Dumnezeu și responsabilitățile pe care părinții le au față de copiii încredințați de El, când încă sunt mici.

Părinții sunt canale care sunt conectate cu o parte la Marea sursă de apă vie și cu cealaltă parte la copiii lor. Dacă noi înșine ne hrănim în mod regulat cu Cuvântul lui Dumnezeu, vom avea ceva de împărtășit cu copiii noștri: apă curată dătătoare de viață, prin care copiii noștri vor crește ca un copac "sădit lângă un izvor de apă." (Psalmul 1:3). Dacă părinții sunt conectați la sursa greșită, atunci ei transmit apă murdară și stricată copiilor lor, iar roadele vor fi la fel. Dacă conexiunea cu sursa este ruptă dintr-un anumit motiv și părinții sunt transformați treptat în canale uscate care nu dau nimic copiilor, atunci inamicul găsește rapid ceva pentru copii care să înlocuiască sursa de apă vie.

Fără îndoială, exemplul personal al părinților este, de asemenea, important. Unul dintre principalele motive pentru care copiii părinților credincioși nu rămân în biserică este ipocrizia. Se întâmplă ca părinții să-și învețe copiii ceea ce trebuie, dar să nu acționeze așa cum îi învață. Copiii, văzând discrepanța dintre ceea ce spun și ceea ce fac, nu își iau în serios instrucțiunile și este puțin probabil să le urmeze.

"Nu poate exista o muncă mai importantă decât educația

adecvată a tinerilor noștri. Trebuie să-i păzim, luptându-ne cu Satana, ca să nu-i scoată din brațele noastre." 1MCP 200.4

Două domenii principale în creșterea copiilor necesită o atenție specială: spiritual-moral și practic, adică fizic.

Baza educației creștine spirituale și morale în familie este întotdeauna Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, susținut de sfaturile inspirate ale spiritului profeției.

"Mai presus de toate celelalte cărți, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie studiul nostru, marele manual, baza întregii educații; iar copiii noștri trebuie să fie educați în adevărurile găsite în ea." 6T 131.3

"Să nu credeți că Biblia va deveni o carte obositoare pentru copii. Sub îndrumarea unui instructor înțelept, munca va deveni din ce în ce mai de dorit. Va fi pentru ei ca pâinea vieții și nu va îmbătrâni niciodată."- Ms, 15 decembrie 1897. PH124 11,5

"În timp ce Biblia ar trebui să dețină primul loc în educația copiilor și tinerilor, cartea naturii este următoarea ca importanță." CT 185,1

Este important ca studiul biblic să fie însoțit de lecții vizuale din natură. Și când un copil întâlnește diverse obiecte, fapte sau

fenomene ale naturii, o mamă sau un tată înțelept îi va arăta relația lor cu principiile din Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, studiul acestor două manuale se desfășoară paralel unul cu celălalt. Și așa cum Hristos a folosit exemple ilustrative din natură în pildele Sale, părinții pot stârni interesul, de asemenea, copiilor curioși sau adolescenților în diferitele paralele dintre Biblie și natură.

Din copilăria timpurie, până la vârsta de nouă sau zece ani sau mai mult, copiii ar trebui să fie crescuți și educați acasă, în familie. "Tatăl și mama ar trebui să fie primii profesori ai copiilor lor." CG 21.1. Primul învățător al unui copil este mama creștină care are cea mai importantă slujbă din lume: creșterea viitorilor misionari și slujitori ai lui Dumnezeu; creșterea cetățenilor pentru Împărăția cerească. La o vârstă mai înaintată, educația pentru adolescenți trebuie, de asemenea, aleasă cu grijă, acordând preferință școlarizării la domiciliu sau școlilor bisericești, unde pot fi evitate influențele bolnăvicioase ale unei societăți în decădere. Învățarea la distanță (Online) este răspândită în aceste zile. În unele cazuri, aceasta poate fi o opțiune potrivită dacă nu există o școală bisericească în

apropiere, dar ar trebui să fim întotdeauna conștienți de pericolele care merg împreună cu aceasta din cauza utilizării tehnologiei moderne și, astfel, să luăm măsurile necesare de prevenire.

Dacă o familie urmează sfatul Domnului și se stabilește departe de orașe, cât mai aproape de natură, lucrarea de creștere a copiilor va fi mult mai ușoară înconjurat de creația și modul simplu de viață al lui Dumnezeu. Viața în orașele de astăzi nu îndeplinește aceste cerințe și, prin urmare, apelul este foarte serios: părinți, salvați-vă copiii, scoateți-i din orașe!

„Părinții să înțeleagă faptul că educarea copiilor lor este o lucrare importantă pentru salvarea sufletelor. În zonele rurale, în îndeplinirea lucrurilor care trebuie să fie făcute, se va găsi un exercițiu folositor, care va conferi sănătate fizică, prin dezvoltarea nervilor și a mușchilor. Mesajul meu pentru educarea copiilor noștri este: „Afară din orașe!”” 2SM 355.2

„Când i-a îndrumat să cultive pământul și să îngrijească de căminul lor din grădină, Dumnezeu le-a dat primilor noștri părinți mijloacele pentru adevărata educație. După ce a intrat păcatul, prin neascultarea de cerințele Domnului, munca

necesară pentru cultivarea pământului s-a îngreunat într-o mare măsură, deoarece pământul aducea spini și pălămidă, din cauza blestemului. Totuși munca în sine nu a fost dată din cauza păcatului. Însuși Marele Stăpân a binecuvântat munca de cultivare a pământului.” SA2 355.

„Scopul lui Satana este acela de a-i atrage pe oameni în orașe și, pentru a-și atinge scopul, el inventează tot felul de noutăți și amuzamente, tot felul de distracții. Orașele de pe pământ ajung astăzi în situația în care au fost orașele dinainte de potop.” SA2 355.

Aici trebuie să fim atenți la faptul că viața din lumea noastră s-a schimbat considerabil în ultimele decenii. Disponibilitatea pe scară largă a internetului și a tehnologiei moderne a făcut ca, chiar și în zonele rurale, să existe acces la divertisment și depravare online. Aici se află specificul vremurilor noastre: nu este suficient să ne ducem familiile departe de orașe, trebuie să împiedicăm inamicul să se infiltreze în casele noastre și în inimile copiilor noștri în diferitele moduri viclene și ispititoare. Și acest lucru necesită cu adevărat înțelepciune de sus pentru a recunoaște pericolul la timp și a-l preveni.

Jocurile electronice pe computer sau telefon, desenele animate aparent inofensive și alte videoclipuri nesfârșite, numeroase postări pe rețelele sociale cu conținut discutabil, reclame agresive și intruzive pentru site-uri porno, heavy rock sau muzică frivolă sunt doar câteva dintre plasele moderne pe care inamicul le aruncă pentru a ne prinde și ruina copiii, adolescenții și adulții tineri. Chiar și adulții sunt adesea prinși în dependența online, ca să nu mai vorbim de copiii și tinerii fără experiență.

"Este datoria tinerilor să încurajeze sobrietatea." 2T 236.2

Părinți, dacă vă pasă de destinul etern al copiilor voștri, fiți deosebit de vigilenți cu privire la utilizarea de către copii a telefoanelor, tabletelor și computerelor. Copilăria este fundamentul unui personaj care se va reflecta mai târziu în tinerețe și pe tot parcursul vieții. Nu-i oferi copilului tău un telefon și desene animate doar pentru a nu te deranja. Țineți copiii departe de tehnologia electronică și de internet cât mai mult timp posibil. Dacă la o vârstă mai înaintată devine necesar să le folosiți pentru învățământul la distanță - atunci trebuie să vă asigurați că aceste

lucruri sunt folosite strict în scopul propus. Dispozitivele de jocuri și jocurile pe calculator în general nu ar trebui deloc să aibă loc în casă. Ei fură de la copii și tineri timpul lor prețios pentru a se pregăti pentru viață, dezvoltă în ei o dependență aproape insurmontabilă și își conduc mintea la degradare și sufletele la ruină. Nu permiteți copiilor și adolescenților dvs. să se înregistreze pe rețelele de socializare și să comunice acolo necontrolat. Filmele de dragoste și romantice, pornografia și tot ce e legat de această depravare și masturbarea, sunt instrumente foarte serioase pe care diavolul le folosește în liniște pentru a-i conduce pe tineri la ruină din confortul propriilor case. Ceea ce a scris Ellen White despre cărți și romane de o valoare scăzută se aplică acum și mai mult filmelor, filmelor și altor videoclipuri.

„Tinerii sunt în mare pericol. Un mare rău rezultă din lectura lor ușoară. Mult timp, care ar trebui să fie folosit în ocupații folositoare, este pierdut. Unii vor renunța chiar și la somn pentru a termina povestea unei iubiri ridicole. Lumea este inundată de romane de toate felurile. Unele nu au un caracter atât de periculos ca altele. Unele sunt imorale, josnice și vulgare; altele sunt

înveșmântate cu mai mult rafinement, dar toate sunt periculoase prin influența lor. O, dacă tinerii ar reflecta asupra influenței pe care o au asupra minții povestirile excitante! Puteți voi, după o astfel de lectură, să deschideți Cuvântul lui Dumnezeu și să citiți cu interes cuvintele vieții? Nu găsiți neinteresantă Cartea lui Dumnezeu? Farmecul acelei povestiri de dragoste este asupra minții, nimicind vigoarea ei și făcând imposibilă direcționarea minții asupra adevărilor solemne și importante, care afectează interesul vostru veșnic. Voi păcătuți împotriva părinților voștri, devotând unui scop atât de neînsemnat timpul care le aparține, și păcătuți și împotriva lui Dumnezeu folosind în felul acesta timpul care ar trebui să fie petrecut în consacrare față de El.” 2M 236.1

Părinți, fiți vigilenți, foarte vigilenți, deoarece inamicul nu doarme și încearcă întotdeauna să găsească o modalitate de a ajunge la inima copilului dumneavoastră. Dacă copiii tăi sunt mici, este mult mai ușor să previi dependența decât să scapi de ea mai târziu. Dar dacă există deja un adolescent, nu este niciodată prea târziu să te rogi lui Dumnezeu pentru ajutor și să-ți cureți casa de idoli, așa cum a făcut Iacov (Geneza 35:2-4).

Ni s-a dat o promisiune frumoasă:
„Se poate lua prada celui puternic? Și poate să scape cel prins din prinsoare? „Da”, zice Domnul, „prada celui puternic îi va fi luată și cel prins de asupritor va scăpa, căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi și voi scăpa pe fiii tăi.” (Isaia 49: 24-25)

„Păziți-vă copiii de orice influență rea, pe cât vă este cu putință; căci în copilărie ei sunt mai receptivi atât în privința demnității morale, a curăției și frumuseții caracterului, cât și a egoismului, necurăției și neascultării. CA 469,3

„Dacă avem în vedere formarea unor obiceiuri bune și întemeierea unor principii drepte, atunci este necesară o muncă serioasă. Dacă sunt de îndreptat obiceiuri greșite, este nevoie de silință și străduință.” A 468,4

„Copiii trebuie educați și instruiți pentru a ști cum să întâmpine greutățile, ispitele și primejdiile. Ei trebuie să fie învățați să fie stăpâni pe sine și să învingă greutățile cu demnitate; și dacă ei nu se aruncă în mod voit în brațele primejdiei și nu se așează fără a fi necesar în calea ispitei, dacă ei evită influențele rele și societatea vicioasă în care inevitabil ar fi siliți să fie într-o companie periculoasă, vor avea tărie de caracter pentru a

sta de partea dreptății și a apărării principiului și vor păși înainte în puterea lui Dumnezeu cu moralul neatins. Puterile morale ale tinerilor care au fost educați în mod corespunzător și care și-au pus încrederea în Dumnezeu vor fi suficiente pentru a face față celui mai puternic test.” A 471,1

Pe lângă partea spirituală, trebuie luată în considerare și latura practică a vieții. De la o vârstă fragedă, copiii ar trebui să fie învățați responsabilitatea în sarcinile zilnice, în funcție de vârsta lor, dându-le îndatoriri în funcție de abilitățile lor și apoi cerându-le un raport asupra muncii depuse. În acest fel, îndeplinind cele mai mici și aparent nesemnificative sarcini, copiii se pregătesc să-și asume responsabilități mai serioase. Consecvența și permanența din partea părinților joacă un rol foarte important în educație. Iar eforturile depuse de tineri pentru a dobândi abilitățile necesare vor fi răsplătite în viitor cu binecuvântări abundente în viața lor. Trândăvia, indolența și lenea nu își au locul în casele creștine. Fiecare activitate ar trebui să fie utilă și îndreptată spre slujirea altora, așa cum a fost în viața lui Isus Hristos când a trăit pe pământ.

„Dacă acești tineri doresc să fie o binecuvântare în vreun loc anume, atunci acesta ar trebui să fie chiar căminul lor. Dacă ei se lasă purtați de înclinațiile lor, în loc să se lase călăuziți de hotărârile prevăzătoare ale unei rațiuni treze, ale unei judecăți sănătoase și conștiințe luminate, nu pot fi o binecuvântare nici pentru societate, nici pentru familia tatălui lor, iar speranțele pe care și le fac pentru lumea aceasta și pentru cealaltă, mai bună, pot fi periclitare. MYP 339.3

Lucrând în acest fel, părinții pun în copiii lor o bază solidă a credinței pe tot parcursul vieții lor. Cu încredere în Dumnezeu și o înțelegere corectă a scopului și sensului vieții, tinerii pot deveni bărbați și femei maturi și responsabili pe care să se poată baza. Domnul îi poate folosi în lucrarea Sa, în zidirea bisericii și în răspândirea Întreitei Solii Îngerești.

Ellen White a scris multe despre și pentru tineri în scrierile sale; prin Spiritul Profetic ni se oferă multe sfaturi pentru creșterea tinerei generații. Părinții, profesorii, copiii și tinerii trebuie să studieze aceste sfaturi cu atenție și rugăciune în fiecare zi pentru a cunoaște exact calea și voința lui Dumnezeu. "Solii

către tineret", "Educație", "Căminul Adventist", "Îndrumarea copilului", "Educația creștină", "Sfaturi pentru părinți, profesori și studenți", "Un apel către mame" și multe alte cărți ale Spiritului Profetic ar trebui să devină cărți de lectură zilnică în casele noastre.

„Dacă tinerii ar putea să vadă cât de mult bine stă în puterea lor să facă, dacă ar face din Dumnezeu tăria și înțelepciunea lor, ei n-ar merge pe calea nepăsării și a indiferenței față de El; ei n-ar fi dominați de influența celor care sunt neconsacrați. În loc să simtă că a supra lor a pasă o responsabilitate individuală, spre a depune eforturi de a face bine altora, și să-i conducă pe alții la îndreptățire, ei renunță la ele pentru a căuta propria lor distracție. Ei sunt membri nefolositori ai societății și trăiesc o viață fără țintă, așa cum fac fluturii. Tinerii pot să cunoască adevărul și să-l creadă, dar să nu-l trăiască. Unii ca aceștia au o credință moartă. Inimile lor n-au fost influențate în așa măsură, încât să afecteze purtarea și caracterul lor înaintea lui Dumnezeu și nu sunt mai aproape de a face voia Lui decât sunt necredincioșii. Inimile lor nu se supun voinței lui Dumnezeu; ei sunt dușmani ai Lui. Cei care sunt devotați distracțiilor și iubesc

societatea căutătorilor de plăceri, au o aversiune față de practicile religioase. Va spune Stăpânul către acești tineri care mărturisesc Numele Lui: Bine, robi buni și credincioși, dacă ei nu sunt buni și credincioși?” 2T 235.3

„Tinerii trebuie să cultive un duh de consacrare și evlavie. Ei nu-L pot slăvi pe Dumnezeu, dacă nu țintesc în mod continuu să ajungă la statura plinătății lui Hristos — desăvârșirea în Isus Hristos. Fie ca harul creștin să fie din belșug în voi. Predați Mântuitorului vostru cele mai bune și mai sfinte simțăminte. Dați deplină ascultare voinței Lui. El nu va accepta nimic mai puțin de atât. Să nu vă lăsați mișcați din statornicia voastră, de batjocurile și ironiile celor ale căror minți sunt predate deșertăciunii. Urmați-L pe Mântuitorul vostru atât în timpuri rele, cât și în cele bune;

țineți seamă de toată bucuria și onoarea sacră de a purta crucea lui Hristos. Isus vă iubește. El a murit pentru voi.” 2T 237.1

Isus Hristos este exemplul și modelul perfect pentru tineri. El, Împăratul împăraților, și-a scos coroana cerească și a trăit o viață perfectă pe pământ, acceptând umilința. El cunoștea grijile și ispitele tinereții, dar s-a împotrivit celui rău. El a lucrat altruist și și-a dat tinerețea în slujba omenirii căzute cu dragoste și responsabilitate. Îi vei urma exemplul? Dedicăți-vă tinerețea slujirii lui Isus, El vă așteaptă.

Amin.

6

27 Mai
Sămbătă

Îngrijirea Turmei Păstorului — Copiii Săi

Fratele Idel Suárez Moleiro

USA

„Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El.” Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!” (Evrei 2.13).

Fiicele mele, care sunt o familie ministerială de a patra generație în mișcarea de reformă, mi-au spus că, în copilărie, au crezut că toate familiile au călătorit frecvent și au întâlnit mulți alți oameni și culturi. Ele nu și-au dat seama de stilul lor de viață particular, binecuvântat și privilegiat ca familie ministerială. La fel ca mulți alți copii ai predicatorilor, ei au fost binecuvântați cu o educație creștină, sănătate, inteligență, oportunități de călătorie, o familie nucleară și

părinți evlavioși. Abia când au devenit mai în vârstă și-au dat seama că alții nu au avut un mediu atât de binecuvântat. Mulți trebuie să se confrunte cu soarta creșterii într-un cămin divizat, nu au ocazia să meargă la o școală a bisericii, nu merg niciodată mai mult de câțiva kilometri de locul nașterii lor și trebuie să sufere sub povara bolii.

Beneficiile PKs

În Statele Unite, copiii pastorelor sunt numiți *Pks* (*preachers kids*) adică "copiii predicatorului." Și este uimitor să vedem câți mari lideri, inventatori și inspiratori ai societății au fost copii de pastori. Vedeți tabelul 1.0.

care prezintă o scurtă listă a copiilor proeminenți ai pastorilor hirotoniți. De ce au fost mulți copii ai pastorilor proeminenți în istorie? Aceasta se datorează faptului că Dumnezeu acordă binecuvântarea Sa celor care îi

asemenea, să aducă sănătate și să prevină bolile celor care păesc poruncile Sale și slujesc Cuvântului Său. „El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui,

Tabulul 1.0. O scurtă listă de copii proeminenți ai pastorilor hirotoniți.

Nume	Faima	Profesia tatălui
Wilbur și Orville Wright	Inventatorii avionului	Episcop al Fraților Uniți în Hristos
Woodrow Wilson, Dr.	Președinte al Statelor Unite ale Americii și președinte al Universității Princeton	Pastor Presbiterian
Dr. Martin Luther King Jr.	Lider al Mișcării pentru Drepturile Civile din Statele Unite	Pastorul Bisericii Baptiste
Margaret Thatcher	Prim-ministru al Regatului Unit	Pastor Metodist Hirotonit
Angela Merkel	Cancelarul Germaniei	Pastor Luteran
Harriet Beecher Stowe	Autorul cărții <i>Cabana Unchiului Tom</i>	Pastor Presbiterian Hirotonit
John și Charles Wesley	Fondatorii bisericii metodiste și autori	Pastor Anglican

slujesc pe alții și împărtășirea mesajului adevărului aduce beneficii celui care dă mai mult decât celui care primește.

Există promisiuni minunate pentru cei care servesc ca familii ministeriale. Dumnezeu promite să aducă binecuvântare și să arate milă până la o mie de generații. „Să știi dar că Domnul Dumnezeul tău este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și Își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păesc poruncile Lui.” (Deuteronom 7.9).

Dumnezeu a promis, de

dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul, care te vindecă.” (Exod 15:26). Și dacă boala lovește un membru al familiei, este binecuvântarea lui Dumnezeu și o îmbogățire a caracterului pentru întreaga familie să caute o țară cerească mai bună.

Cercetările au arătat fără echivoc că a crește într—o familie nucleară — cu părinți biologici evlavioși - care lucrează, reduce riscul de sinucidere, încarcerare și sărăcie al copiilor lor. Le crește și

mai mult capacitatea de a excela la școală, de a dezvolta o sănătate mentală și chiar o bunăstare fizică mai mare.

După analizarea datelor din sondajele naționale a unui interviu despre sănătate cu peste 82.000 de participanți, rezultatele au sugerat că acei copii care cresc într-un "cămin tradițional, natural - cu uniunea dintre un bărbat și o femeie adoptată formal, irevocabilă, exclusivă, precedată de castitate — [a fost] esențială pentru dezvoltarea și bunăstarea copiilor."

"Revizuirea unor rezultate extinse de cercetări diverse constată că, în comparație cu copiii care trăiesc continuu cu doi părinți căsătoriți sau cu proprii părinți biologici, copiii din alte aranjamente familiale experimentează în mod constant o bunăstare emoțională, sănătate fizică și realizări academice mai scăzute... Aceste dovezi susțin cu tărie afirmația că dezvoltarea maximă a copilului are loc numai în îngrijirea perseverentă a ambilor părinți biologici ai copilului."

Beneficiile unei familii nucleare ministeriale au chiar un impact pozitiv asupra familiei bisericii, a cartierului și a comunității în general. Ele oferă o atmosferă

mai sigură și mai liniștită pentru societate.

Efectele pozitive ale căsătoriei stabile și ale familiilor nucleare stabile se răsfrâng în afară. Cartierele, localitățile și orașele sunt mai susceptibile să înflorească atunci când sunt susținute de o mulțime de gospodării cu căsnicii căsătorite. Lucrarea sociologului Harvard Robert Sampson ne spune că cartierele cu multe familii cu doi părinți sunt mult mai sigure. În propriile cuvinte: "Structura familiei este unul dintre cei mai puternici, dacă nu chiar cel mai puternic, predictor a variațiilor violenței urbane în orașele din Statele Unite."

Paradoxul

Totuși, de ce unii copii care cresc într-o familie pastorală nucleară aleg să-și abandoneze credința, moștenirea spirituală și să devină necredincioși? De ce unii pastori și soțiile lor își păstrează copiii în credință, iar alții nu?

În Uniunea Americană, la numărarea celor 13 familii pastorale cu 54 de copii, analiza sugerează că 56% dintre copiii pastorilor au rămas în biserică, în timp ce 44% nu au participat la biserică și nici nu au urmat un stil de viață reformist. Cum este în alte uniuni și câmpuri?

Acest paradox al creșterii într-o familie religioasă și al răzvrătirii împotriva ei este uneori denumit în literatură "sindromul copilului predicatorului." Se referă la copiii slujitorilor hirotoniți sau ai predicatorilor dintr-un ordin religios, care se răzvrătesc împotriva religiei și resping valorile familiilor lor.

Ca în pilda lui Isus, femeia și-a pierdut moneda chiar în casa ei. Uneori, slujitorii își pierd copiii în noroiul și murdăria acestui pământ păcătos. Apoi, asemenea femeii, trebuie să facă un efort îndoit pentru a-și găsi "moneda" pierdută (copilul) și a o curăța (el/ea) pentru a descoperi chipul lui Dumnezeu. Fiecare monedă poartă imaginea și inscripția cuiva. La fel, fiecare ființă umană poartă chipul și inscripția lui Dumnezeu.

Bunul meu prieten, Norbert Gutknecht, mi-a spus odată: "nu este ușor să crești ca fiu al Președintelui Conferinței Generale." Fiicele mele mi-au împărtășit că "ceilalți din biserică se așteaptă ca ele să fie perfecte, pentru că sunt copiii unui slujitor." Deci, există presiuni unice asupra copiilor ministeriali, mai ales atunci când părinții lor dețin funcții de conducere în biserică, în ciuda creșterii într-o familie nucleară creștină.

Rabinii spun că există două motive principale pentru care copiii evrei părăsesc credința. Mai întâi renunță la legile dietei Kosher și apoi se căsătoresc cu neamurile. Eu cred că păstrarea legilor dietetice sunt atât de importante în a ajuta copiii noștri în a dezvolta o minte sănătoasă într-un corp sănătos.

Prin urmare, dieta și prietenii joacă un rol concurent în dezvoltarea spirituală a copiilor predicatorului. Familia este un factor determinant, dar influențele unei diete lumești și ale iubiților și iubitelor nelegiuite anulează uneori tot binele învățat la biserică.

În plus, în cei 50 de ani de credință, am observat că cele mai mari motive pentru care copiii pleacă sunt pentru că influența educației școlare lumești, rețelele sociale nesănătoase (platforme de internet de muzică nesfântă, filme malefice, pornografie) și curtări nelegiuite. Apostolul Pavel a cântărit în mod clar influența însoțirilor rele din educația școlară necreștină, a prietenilor nelegiuți, a ascultării cântecelor populare și a vizionării de filme care înfățișează curvia, senzualitatea și limbajul urât:

„Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele

strică obiceiurile bune.” (1 Corinteni 15:33).

Deci, ce putem face pentru a evita pierderea copiilor ministeriali și a-i încuraja să continue să urmeze pașii părinților lor care slujesc Domnului? Iată o trecere în revistă a unor principii de luat în considerare pe lângă cele deja menționate mai sus.

Mai jos sunt cinci recomandări spirituale pentru îngrijirea turmei de acasă — copiii pastorului.

1. Iubește-ți soția - mama copiilor tăi

Apostolul Pavel i-a scris lui Timotei și l-a sfătuit că toți predicatorii și părinții trebuie să aibă grijă de familiile lor - spiritual, financiar, emoțional și social. Dacă pastorul ca soț și tată trebuie să conducă biserica, el trebuie mai întâi să aibă succes acasă.

„Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.” (1 Timotei 5:8)

„Căci dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?” (1 Timotei 3:5)

Pastorul Larry Watts ne învâța că cel mai bun cadou pe care tații îl pot oferi copiilor lor este să-și

iubească soțiile. El spunea despre copii că învață respect de la mame și dragoste de la tați.

Nu ați auzit clișeuul "zicala": "soție fericită-viață fericită?" Dacă mama nu este fericită acasă, nimeni nu este fericit. Soții și tații trebuie să conducă prin iubire și disciplină (Evrei 12:6). Dar încep cu a-și iubi soția tinereții lor (Maleahi 2:5): A o iubi în fiecare zi și a-i câștiga dragostea în fiecare zi. Se îndrăgostește de multe ori, dar întotdeauna de aceeași femeie — soția. Soții trebuie să-și ia timp să le asculte. Ei trebuie să continue cu atențiile de la început. Nu lăsați soarele să apună asupra mâniei voastre. Nu tratați cu tăcere. Nu uitați să-i oferiți cadourile care îi plac. Nu uitați să vă faceți timp pentru a fi alături de ea și de familia voastră. Vorbiți cu ea. Visați împreună. Lucrați împreună. Mergeți în vacanță împreună.

„Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși.” (Efeseni 5:28).

„Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele.” (Coloseni 3:19).

Dragostea înseamnă dăruire. Dăruiește timp, bani și cadouri. Dragostea înseamnă grijă și ascultare. Dragostea este

comunicarea cu curtoazie și blândețe.

Pastorul trebuie să aibă grijă de propria sa turmă de acasă. El trebuie să se îngrijească nu doar financiar, ci emoțional — de soția și copiii săi. El trebuie să modeleze familia cerului pe pământ prin harul Dumnezeuului nostru Atotputernic și prin lucrările Duhului Său. Pe măsură ce câștigă suflete pentru Isus, el nu trebuie să neglijeze câștigarea sufletelor de acasă.

„Cel care este angajat în lucrarea slujirii Evangheliei trebuie să fie credincios în viața de familie. Este la fel de esențial ca, în calitate de tată, el să îmbunătățească talentele pe care Dumnezeu i le-a dat pentru a face din cămin un simbol al familiei cerești, precum și ca, în lucrarea de slujire, el să se folosească de puterile sale date de Dumnezeu pentru a câștiga suflete pentru biserică.”

2. Mâncați împreună mese sănătoase

În Isaia, s-a prezis că dieta influențează conștiința. Ceea ce mâncăm determină alegerile pe care le facem atunci când suntem tentați să ne rătăcim. Autocontrolul este dezvoltat cu ajutorul regulilor reformei în dietă. Cei care nu-și învață copiii să fie cumpătați în a mânca, a se

îmbrăca și a privi, vor eșua în dezvoltarea caracterului creștin. Părinții trebuie să învețe adevărul reformei sanitare și să conducă prin exemplu.

„El va mânca smântână și miere până va ști să lepede răul și să aleagă binele.” (Isaia 7:15).

Atât de mult ne influențează conștiința. Viața este alcătuită din alegeri. După cum spunea socrul meu, "deciziile determină destinul." Căminele ministeriale trebuie să fie un exemplu în reforma sănătății. Începe în casă prin predarea principiilor reformei dietei. Mâncarea naturală sănătoasă ar trebui servită la mesele noastre. Mâncarea nesănătoasă nu ar trebui să aibă loc pe masa-altar înaintea Domnului.

„Puterile spirituale, ca și cele intelectuale și fizice suferă sub influența hranei nesănătoase. Conștiința devine amorțită, iar sensibilitatea la impresii bune este slăbită.”

Maleahi a învățat că familia lui Levi avea un legământ special cu Domnul. Ei nu trebuiau să considere niciodată masa caselor lor ca fiind de disprețuit. Maleahi s-a adresat familiilor preoțești nu doar din zilele sale, ci și din zilele noastre. Cuvintele sale ajung la familiile noastre ministeriale, îndemnându-ne să nu credem că

dieta nu are nicio influență asupra dezvoltării fericirii copiilor în această lume și în cea viitoare.

„'Un fiu cinstește pe tatăl său și o slugă, pe stăpânul său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine? Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine?', zice Domnul oștirilor către voi, preoților, care nesocotiți Numele Meu și care ziceți: 'Cu ce am nesocotit noi Numele Tău?' Prin faptul că aduceți pe altarul Meu bucate necurate! Și dacă ziceți: 'Cu ce Te-am spurcat?' – Prin faptul că ați zis: 'Masa Domnului este de disprețuit!'" (Maleahi 1:6-7).

Ceea ce mâncăm este o jertfă pe care o prezentăm templului viu al Domnului, care este trupul nostru (1 Corinteni 3.16). Nu este o activitate socială și fizică fără sens.

Cu toate acestea, consumul de alimente sănătoase nu este suficient. Este important să mâncăm împreună. Studiile arată că atunci când o familie mănâncă împreună, rămâne împreună. Și dacă mănâncă alimente sănătoase, vor transmite descendenților lor o moștenire de autocontrol și sfințenie. Când mănâncă împreună, comunică împreună și rezolvă conflictele cu care se confruntă copiii și tinerii lor.

“Studiile au arătat că copiii familiilor care mănâncă împreună:

- Mănâncă mai multe alimente sănătoase
- Sunt mai puțin susceptibili de a fi supraponderali
- Reușesc mai bine la școală
- Sunt mai puțin susceptibili de a se angaja în comportamente riscante

Cercetările au constatat în mod constant că, cu cât copiii mănâncă mai des cina cu familiile lor, cu atât este mai puțin probabil să fumeze, să bea alcool sau să consume droguri.”

“Mesele de familie ajută la întărirea familiilor, deoarece este un moment pentru a vorbi și a avea parte. Ele încurajează un sentiment de apartenență. Mesele de familie ajută la îmbunătățirea comunicării familiei...”

Studiile arată că conversația din timpul mesei în jurul mesei ajută la creșterea vocabularului unui copil, iar acest lucru duce la a fi cititori mai buni. Cititorii mai buni se descurcă mai bine la toate disciplinele școlare.”

3. Vorbește de bine și nu de răul despre alții

Africanii au un proverb care spune: "Este nevoie de un sat pentru a crește un copil." Un sat

nu poate compensa responsabilitățile părintești ale părinților, dar va afecta dezvoltarea copiilor. Copiii pastorali le displace să audă membrii Bisericii care îi acuză sau bârfesc pe părinții lor. Unii ajung la punctul de a avea sentimente rele față de biserică în ansamblu.

Sora Ellen G. White avea o soră geamănă. Numele ei era Elizabeth. Amândouă făceau parte dintr-o familie nucleară creștină din Portland, Maine. Să ascultăm amintirile sorei White:

"Părinții mei, Robert și Eunice Harmon, au fost mulți ani rezidenți ai acestui stat [Maine]. La începutul vieții au devenit membri serioși și devotați ai Bisericii Episcopale Metodiste. În acea biserică au avut o funcție proeminentă și au lucrat pentru convertirea păcătoșilor și pentru înălțarea cauzei lui Dumnezeu, timp de patruzeci de ani. În acest timp au avut bucuria de a-și vedea copiii, opt la număr, toți convertiți și adunați în staulul lui Hristos."

Toți au acceptat cu bucurie solia primului înger proclamat de pastorul Evangheliei, William Miller. Dar au fost chemați în fața congregației lor Metodiste pentru noua lor bucurie, au fost judecați și excluși împotriva dorințelor lor. Elizabeth a devenit

atât de amărâtă când a asistat la maltratarea părinților ei, încât nu s-a mai întors niciodată la biserică. Ea nu a acceptat niciodată solia Adventistă. Ea s-a îndoit de orice religie organizată.

Prin urmare, deoarece comunicarea este atât de importantă în dezvoltarea mentală și emoțională a unei persoane, Psalmistul ne oferă sfaturi bune:

„Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare! Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și aleargă după ea!” (Psalmii 34:13-14).

Când ești tentat să vorbești rău despre un coleg credincios sau despre un slujbaș, spune ceva frumos despre ei. Apostolul Pavel scrie că nu este suficient să eviți răul vorbirii despre alții. Mai degrabă, această trăsătură rea trebuie înlocuită cu bunătate și un spirit iertător.

„Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, mihoși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.” (Efeseni 4:31-32)

Prin urmare, este necesar să evităm toate bârfele despre pastori și soțiile lor și să tratăm cu amabilitate familiile ministeriale.

La fel, părinții trebuie să evite să vorbească de rău despre orice membru al Bisericii în prezența copiilor lor.

Pastorul Henry Dering, care a crescut cu părinți creștini devotați, mi-a spus odată: "nu i-am auzit niciodată pe părinții mei vorbind de rău despre cineva din Biserică." Tatăl său era un prezbiter al bisericii, iar tânărul Henry a devenit în cele din urmă vicepreședinte al Conferinței Generale și a îndeplinit mai multe mandate ca președinte al Uniunii americane.

4. Implicații tinerii la biserica locală și la școlile bisericii

Ieremia sugerează că tinerii trebuie să se implice în bisericile lor și să poarte unele poveri.

„Este bine pentru om să poarte un jug în tinerețea lui.” (Plângerile 3:27).

Am observat că în această nouă eră a tehnologiei internetului, tinerii își depășesc părinții mai în vârstă în navigarea, căutarea, înregistrarea și editarea programelor. De ce să nu implicăm tinerii în operarea platformelor de internet ale Bisericii? De ce să nu-i lăsăm să devină asistenți în înregistrarea și editarea predicilor de Sabat? De ce nu organizăm programe speciale de tineret pentru a

ajunge la alți tineri.

Un alt domeniu de interes în rândul tinerilor este muzica. În general, tinerii adoră să asculte muzică și să cânte. Încurajați-i să formeze un cor și o orchestră. Ajutați-i să prezinte publicului un program special de cântece ca efort evanghelic. Încurajați-i să pregătească programe speciale pentru slujbele de Sabat. Să-l laude în mod colectiv pe Domnul așa cum recomandă epistola lui Pavel către Coloseni.

„Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.” (Efeseni 5:19).

În mod ideal, peste tot unde sunt cel puțin 6 copii, pastorii ar trebui să mute cerul și pământul pentru a deschide o școală a bisericii. Acest lucru va oferi mai multe oportunități copiilor pastorului de a se implica în activitățile bisericii nu doar în Sabat, ci și în timpul săptămânii.

„În unele țări, părinții sunt obligați de lege să-și dea copiii la școală. În țările acestea, în localitățile unde este o comunitate, ar trebui să fie înființate școli, chiar dacă nu sunt mai mult de șase copii care să meargă. Lucrați pentru a-i salva pe acești copii de la înecarea în influențele corupătoare și

poluante ale lumii, ca și când ați lucra pentru viața voastră.”

Gândiți-vă pentru o clipă ce a spus marele reformator, Martin Luther, acum 500 de ani. Apoi, imaginați-vă ce ar spune Luther dacă pastorii și-ar trimite copiii la școlile publice de astăzi cunoscând toată degradarea la care sunt expuse mințile tinere într-un mediu lipsit de Dumnezeu?

“Mă tem că școlile vor deveni chiar porțile iadului, dacă nu vor lucra cu sârguință pentru a explica Sfintele Scripturi și a le grava în inimile tinerilor.”

5. Mergeți la conferințe

Du-ți familia la fiecare conferință la care poți participa. Lasă-i să-și facă prieteni în biserică.

Am observat că pastorul Pablo Rodriguez avea toți copiii săi în credință. În timpul uneia dintre vizitele mele în Mexic, l-am întrebat: "Care este secretul tău pentru menținerea tuturor copiilor tăi în Evanghelie?" Răspunsul său a fost: "Îi duc mereu la conferințe." Tu faci asta? Nu ratați conferințele regionale și de uniune. Nu ratați să vă duceți copiii să se întâlnească cu alți credincioși și să vorbească cu alți tineri cu credință asemănătoare. Fiicele mele se bucură să întâlnească alți copii ai pastorilor,

să împărtășească experiențe unice copiilor predicatorilor și să-l laude pe Domnul împreună. Este un moment binecuvântat de împărtăși timp și spațiu cu alții de aceeași credință și slujire.

Nu este suficient să vii la Școala de Sabat și să participi la a doilea Serviciu. Conferințele de Tineret și conferințele de Câmp aduc o mare binecuvântare tuturor celor care participă, inclusiv copiilor pastorilor.

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (Evrei 10:25).

Sora White povestește cât de mult i-a plăcut să participe la conferințe în copilărie ca Metodistă. A fost convertită de predici. Ea povestește cum alte mame au avut grijă de bunăstarea ei spirituală. A fost convertită la o conferință. Cu toții trebuie să ne facem partea în a-i încuraja pe copiii altora să-l caute pe Domnul, inclusiv pe copiii păstorilor.

„În vara următoare, părinții mei au mers la întâlnirea Taberei Metodiste de la Buxton, Maine, luându-mă cu ei. Am fost pe deplin hotărâtă să-l caut pe Domnul cu seriozitate acolo și să obțin, dacă este posibil, iertarea păcatelor mele. În inima mea era

o mare dorință de speranță creștinului și de pacea care vine din credință.”

"Una dintre mamele din Israel a venit la mine și mi-a spus:" Dragă copilă, l-ai găsit pe Isus?" Eram pe punctul de a răspunde: 'da,' când ea a exclamat: 'într-adevăr, da; pacea Lui este cu tine, o văd pe fața ta!'" Luându-vă copiii și tinerii la conferințe, și ei pot avea experiența Ellenei Harmon. Și ei pot face pace cu Dumnezeu, cu ei înșiși și cu semenii lor. Mai presus de toate, rugați-vă pentru și cu

familia. Dragul meu păstor, pastor, slujitor, preot, soț și tată, îngrijește-ți mielușei și oițele de acasă. Și Biserica să se roage și să-l ajute pe slujitor să-și salveze turma de acasă, și anume copiii săi. Cuvintele Scripturii să devină realitate în ziua lui Isus Hristos: „În El îmi pun încrederea. Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul...”

Mulțumesc și Amin.

7

28 Mai
Duminică

Cât Despre Mine, Eu Și Casa Mea Vom Sluji Domnului

Fratele Adalicio Fontes
Portugalia

„Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.” (Iosua 24:15).

Ultimele cuvinte ale multor oameni în momentele finale ale vieții lor pot fi semnificative. Multe lucruri pot fi dezvăluite în acele momente. Acest fapt dă de obicei oamenilor libertatea de a spune ceea ce este cu adevărat în inimile lor. În unele țări, aceste ultime cuvinte, cunoscute sub numele de *ultima voință/cuvinte*, pot fi

luate în considerare chiar și în instanță.

Ce ne face să atribuim acest fapt la ceea ce a spus Iosua în capitolul douăzeci și patru? În acest capitol, putem citi *ultimele cuvinte* pe care le-a spus înainte de moartea sa, la vârsta de o sută zece ani (conform Iosua 24:29), și acestea sunt: "...cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului.” (Iosua 24:15).

Dumnezeu l-a ridicat pe Moise în Egipt ca eliberator al poporului Său și a făcut mari minuni prin el. El a fost *marele conducător al eliberării* al poporului Său și Iosua, ca succesor al său, a fost *conducătorul războaielor*. Pentru a ajunge în Țara

Promisă, ei au trebuit să facă față unor mari provocări, iar Iosua a fost omul ales de Dumnezeu pentru a-și îndeplini planul; cu inteligență și strategie, el a condus poporul din victorie la victorie, în pământurile de cealaltă parte a Iordanului. Iosua a învățat să se încreadă complet în Dumnezeu și a avut experiențe frumoase cu cerul. Iosua a adunat toate semințiile lui Israel la Sihem. "Iosua a adunat toate semințiile lui Israel la Sihem și a chemat pe bătrânii lui Israel, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui și pe căpeteniile oștii. Ei s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu." (Iosua 24:1).

Ce a vrut să spună Iosua prin "*Cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului.*"? Să analizăm contextul acestei întrebări în versetele 14 și 15: "Acum, temeți-vă de Domnul și slujiți-l cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de râu și în Egipt și slujiți Domnului. Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului." (Iosua 24:14-15).

În aceste versete, Iosua face o

declarație: *cel mai* important lucru pentru el și familia lui este Dumnezeu. El afirmă clar și fără nici o îndoială pe cine va sluji, pe unicul și singurul Dumnezeu. Nu-i păsa ce spuneau ceilalți israeliți și familiile lor, el era hotărât și știa ce este bine pentru casa lui.

El a vorbit lui Israel și i-a sfătuit și chiar i-a avertizat să îndepărteze zeei străini pe care unii încă îi slujeau și să slujească Domnului din toată inima lor.

Apoi a spus că trebuie luată o decizie individuală: "Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului." (Iosua 24:15).

În momentul respectiv, Iosua își încheia misiunea de a conduce poporul în Țara Promisă și acesta a fost momentul potrivit pentru a reînnoi legământul cu adevăratul Dumnezeu. Iosua i-a determinat pe acești oameni să aleagă pe cine doreau să slujească, iar el, ca lider, își făcuse deja alegerea: "...*cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului.*" Pe această mărturie, poporul a declarat: „Noi vom sluji Domnului Dumnezeului nostru și vom asculta glasul Lui.” (Iosua 24:24).

"Cât despre mine, eu și casa mea", a spus Iosua, "vom sluji Domnului. Același zel sfânt care a inspirat inima conducătorului a fost inspirat poporului. Apelurile sale au determinat răspunsul fără ezitare: 'Departa de noi gândul să părăsim pe Domnul și să slujim altor dumnezei.'" (Patriarhi și profeți, 523.2).

Iosua și familia sa au primit cu bucurie această veste, dar care este semnificația acestui lucru pentru mine și pentru tine? Ce adevăruri găsim în această istorie care ni se pot aplica astăzi nouă ca indivizi și familii?

1. O familie devotată Domnului

Ce putem învăța din declarația: "*Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului*"? Ne învață că este posibil să-L slujim pe Dumnezeu prin relațiile noastre de familie și să supunem proiectele noastre familiale voinței cerești. La fel, învățăm că este posibil să-L slujim cu sinceritate și credincioșie, prin urmare, relațiile noastre de familie ar trebui să se bazeze pe adevărul lui Dumnezeu așa cum este descoperit în Cuvântul Său.

2. Adevărata conducere începe acasă

"*Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului*" Ce ne

dezvăluie aceasta? Conducerea unui adevărat lider începe în propria sa casă. Ca Iosua să fie conducătorul întregului popor Israelit, el trebuia mai întâi să fie conducătorul propriei sale familii. Mulți conducători sunt ocupați să conducă mulțimi, dar uită să-și conducă propria casă. Mulți vor să schimbe lumea, dar sunt departe de a încerca să inițieze schimbarea în propria lor casă.

Dacă Dumnezeu nu clădește casa noastră, orice vânt o va dărâma. Ți-ai rezervat timp pentru a-l căuta pe Dumnezeu prin rugăciunea zilnică cu familia ta?

"Căci dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?" (1 Timotei 3:5). Dacă nu avem grijă de casa noastră, cum putem fi buni administratori ai lucrării lui Dumnezeu?

Muncește din greu și ai grijă de bunul pe care ți l-a dat Dumnezeu: *familia*. Multe căsătorii au eșuat și se separă, deoarece nu mai pot găsi timp pentru a îngriji și hrăni acest bun prețios.

Când nu există niciun angajament, conform jurământului de la altar, de a avea grijă de căsătorie și familie, atunci nu vă așteptați la un viitor luminos și fericit. În fiecare zi oamenii divorțează din cauza lucrurilor mici și a neînțelegerilor. Să nu existe mânie între soți.

Familia este un atu neprețuit care are nevoie de atenție și îngrijire; dacă nu îi acordăm această atenție, inamicul o va face cu plăcere.

3. Dedicat unității familiei

"Cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului" de asemenea, ne învață că în cadrul unității familiale nu ar trebui să existe loc pentru individualismul egoist. Se știe puțin despre familia lui Iosua, dar știm că el a fost un conducător dedicat unității familiei; el nu a fost riguros doar cu sine însuși, ci cu toți cei care depindeau de el. Deci Iosua nu a spus doar: "eu voi sluji Domnului", ci, "cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului." Nu este suficient să fii conducător; trebuie, mai presus de toate să fii conducătorul propriei case.

4. Un exemplu pentru cei dinăuntrul și din afara casei

"Cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului" ne învață că persoana care îl slujește pe Dumnezeu ar trebui să fie un exemplu pentru cei din jurul său. Nu făcea parte din caracterul sau personalitatea lui Iosua să spună: "Fă ceea ce spun, dar nu ceea ce fac."

Au fost cuvintele lui Iosua: *"Casa*

mea va sluji Domnului"? Nu. Cuvintele sale reale au fost: *"Cât despre mine, eu și casa mea, vom sluji Domnului."* Iosua s-a pus pe sine pe primul loc pentru a fi un exemplu pentru cei aflați sub autoritatea sa. Câte exemple avem de oameni care doresc ca membrii familiei lor să-L slujească pe Dumnezeu, dar ei înșiși nu conduc prin exemplu!

Iosua nu-și forța membrii familiei să-L slujească pe Dumnezeu; de fapt, adevărata slujire a Domnului nu se bazează pe obligație. Într-adevăr, pana inspirată afirmă: "Împărăția lui Satana este o împărăție a violenței" (*Tragedia veacurilor, paginile 435, 436*).

„Exercitarea forței este contrară principiilor de guvernământ ale lui Dumnezeu; El dorește numai o slujire din iubire, și iubirea nu poate fi impusă; ea nu poate fi câștigată prin forță sau autoritate. Numai prin iubire se trezește iubirea. A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a-L iubi; caracterul Său trebuie să fie manifestat în contrast cu caracterul lui Satana. Această lucrare o putea face numai o singură Ființă din tot universul. Numai Acela care cunoștea înălțimea și adâncimea iubirii lui Dumnezeu o putea face cunoscută. Peste noaptea întunecată a lumii trebuia să răsară

“Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui.” Maleahi 4: 2.” (*Hristos Lumina Lumii*, 22.1). Slujitorii Domnului descoperă o devoțiune voluntară bazată pe recunoștință pentru dragostea și harul Său.

Ca preot și conducător în casa ta, cât de devotat ești învățaturii și practicii legii lui Dumnezeu în casa ta? În casa ta, prioritatea ar trebui să fie instruirea și sfatul Domnului (Efeseni 6:4; Proverbe 22:6). Exemplul lui Iosua a rupt granițele casei sale și i-a determinat pe oameni să declare, de asemenea: “Și noi vom sluji Domnului, căci El este Dumnezeuul nostru.” (Iosua 24:18). Ce lucru minunat!

5. O casă întemeiată pe adevărul lui Dumnezeu

“Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului” Cine ne conduce? Nu ar trebui să fim conduși de opinia majorității. Cum era mediul ambient al lui Iosua? El a fost înconjurat de idolatrie și păgânism, dar în casa lui, Cel Preaînalt a fost cu adevărat venerat și onorat. Deși toate familiile lui Israel au ales idolatria, Iosua nu avea nicio îndoială că el și familia lui vor sluji Domnului.

De multe ori, credința în Hristos ne pune împotriva curentului; de multe ori slujirea și închinarea lui Dumnezeu ne determină să ne

împotrivim opiniei populare. În acele momente, trebuie să ne prindem de Domnul cu credințioasă și sinceritate. Atunci harul divin ne va da siguranța necesară pentru a declara mai presus de vocea poporului: *“Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”*

6. Binecuvântare continuă

Ce a recunoscut Iosua când a spus: “Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”? Că Binecuvântarea lui Dumnezeu în viața noastră este condiționată. Care este adevăratul secret al binecuvântării continue? Ascultarea.

Mulți din poporul lui Israel se bucurau de binecuvântările care curgeau datorită ascultării altora și nu a lor, pentru că mulți aveau încă idoli, chiar și după promisiunea de a-L sluji pe Dumnezeu. Să ne gândim la ceea ce le-a spus Iosua: „Scoateți dar dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru și întoarceți-vă inima spre Domnul Dumnezeuul lui Israel.” (*Iosua 24:23*)

Chiar și ca națiune, acești oameni erau încă binecuvântați, dar erau indivizi care ascundeau zei ciudați. După cum a declarat Iosua, dacă nu ar exista pocăință și părăsire a păcatelor, binecuvântarea ar

înceta. „Când veți părăsi pe Domnul și veți sluji unor dumnezei străini, El Se va întoarce și vă va face rău și vă va nimici, după ce v-a făcut bine.” (Iosua 24:20)

Pentru a te bucura de binecuvântarea lui Dumnezeu, ascultarea este necesară; aceasta este o regulă divină. Nu pot exista binecuvântări în viața noastră și în casele noastre dacă nu există ascultare.

"Cât despre mine, eu și casa mea" – o întrebare finală

Dacă luăm în considerare această decizie, este potrivit să ne întrebăm: "cui vei sluji?" Adevărul este că aceasta este o alegere pe care o facem nu doar o zi, ci în fiecare zi. Vor exista situații care vor sta întotdeauna în calea alegerii tale de a face acest lucru. Aceste lucruri vor încerca să înlocuiască primul loc pe care Dumnezeu ar trebui să-l aibă în inima ta.

Biblia spune: "Și aruncați asupra

Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi." (1 Petru 5:7). Treci printr-o perioadă dificilă? Lasă totul la picioarele lui Isus, încrede-te în El și El va face restul. „Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.” (Filipeni 4:6).

"Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește." (Psalmul 127:1). O familie fără Dumnezeu este susceptibilă la eșec, indiferent de clasa socială. Dacă Dumnezeu nu are controlul casei noastre și al vieților noastre, totul va fi în zadar. Nu lăsa căsătoria ta să se termine din lipsa prezenței lui Dumnezeu. Nu renunța la familia ta, luptă pentru ea! Spune și tu ce a spus Iosua: "*Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.*"

CÂT DESPRE MINE, EU ȘI CASA MEA VOM SLUJI

Domnului

**Prelegerile pentru Luna Familiei
Mai 2023**

Societatea Misionară Internațională a Bisericii

